

Upravništvo: Ljubljana, Puccinijeva
ulica 5 — Telefon št. 31-22, 31-23,
31-24

Inseratni oddelek: Ljubljana, Puccini-
jeva ulica 5 — Telefon 31-25, 31-26

Podružnica Novo mesto: Ljubljanska
cesta št. 42

IZKljučno ZASTOPSTVO za ogla-
se iz Kr. Italije in inozemstva ima

Unione Pubblicità Italiana S. A.,
Milano

JUTRO

PONEDELJSKA IZDAJA

Uredništvo:
Ljubljana, Puccinijeva ul. 5. Telefon
št. 31-22, 31-23, 31-24, 31-25, 31-26
Ponedeljska izdaja »Jutra« izhaja
vsak ponedeljek zjutraj — Naroča
se posebej in velja mesečno L 3.—
Za inozemstvo L 3.80
Rokopisi se ne vračajo — Oglasi po
tarifu

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA
per la pubblicità di provenienza
italiana ed estera:
Unione Pubblicità Italiana S. A.,
Milano

Zopet štiri angleške podmornice potopljene

Zavržene sovražnikove sile v Cirenai — Večje število
angleških tankov uničenih

Glavni Stan Italijanskih Oboroženih Sil
je 22. marca objavil naslednje 659. vojno
poročilo:

V Cirenai so bile sovražnikove sile, ki
so skušale vdreti v naše črte, gladko od-
bite ob pogumnem sodelovanju letalskega
orožja, ki je izvedlo drzne akcije bombar-
diranja v strmoglavnem poletu in napade
s strojnimi in v nizkem poletu. Številna so-
vražnikova oklopna vozila so bila razbita
in mnoga druga izločena iz borbe. Nemški
lovci so sestrelili tri »Curtisse«.

Na zapadnem Sredozemskem morju so
naša letala napadla dve sovražnikovi edi-
ni manjše tonaje, ki sta bili izsledeni od
izvidništev; ena teh edinih je zletela v zrak,
ko je bila zažgana, druga je bila zadeta in
hudo poškodovana.

Naša podmorniška sredstva so na Sredo-
zemskem morju potopila štiri nadaljnje an-
gleške podmornice.

Silovit letalski napad na Malto

Berlin, 22. marca. d. O velikih napadih
nemškega letalstva na Malto v petek so
bile s pristojnega mesta v Berlinu objavlje-
ne še naslednje podrobnosti:

Nemška letala so napadala vojaško
važne cilje na Malto neprestano od zore
pa do mraka. V tem času so se nad Malto
neprestano vrstili oddelki nemških bombni-
kov, ki so napadali pod zaščito bojnih le-
talskih skupin. V La Valletti je med dru-
gim bomba najtežjega kalibra direktno
zadelo guvernerjevo palačo. Med glavnimi
cilji je bila luka v La Valletti, ki so jo
nemški bombniki obsuli s bombami na-
vzile silovitemu ognju sovražnikovega pro-
tiletalskega topništva. Z bombnimi zadetki
na postojanke protiletalskih baterij je bilo
mnogo protiletalskih topov izločenih iz
borbe. Posebno močan je bil napad nem-
škega letalstva na letališče La Venezia, ki

je trajal cele pol ure. Letalske bombe so
pogodile na letališču razna skladišča, han-
garje in delavnice za popraviljanje letal.
Nastale so mnoge hude eksplozije, in iz-
bruhli veliki požari. Eno sovražnikovo le-
talo je bilo uničeno na tleh. Med bom-
bardiranjem je prišlo nad letališčem do
spopadov med sovražnikovimi lovci in
nemškimi bojnimi letali, ki so na ta način
vezala sovražnikovo letalsko obrambo tako,
da so nemški bombniki strmoglavci, lahko
remoteno napadali izbrane cilje. V spopa-
dih v zraku sta bili dve sovražni lovski
letali sestreljeni.

Pogreb vojvode Aosta v Najrobiju

Lizbona, 22. marca. s »Times« je objavil
poročilo iz Najrobija v katerem podaja
naslednje podrobnosti o pogrebu Nj. Vis.
vojvode Aostskega:

Vojvoda Aostski je bil pokopan z voja-
skimi častmi na vojaškem pokopališču v
bližini Najrobija. V cerkvi sv. družine v
Najrobiju je imel prvi osebni kaplan voj-
vode pater Boratto svečano zadušnico. Od-
vezlo je vojvodo dal zanzibarski škof Za-
dušnici so prisostvovali generali Nasi, Scala,
Martini in Sabatini, ki so bili v vzhodni
Afriki pod vojvodovim vrhovnim povelj-
stvom, nadalje bivši guverner Etiopije Da-
diace in milicijski general Torre. Za ne
svečanosti so se udeležili tudi general Nam.
ki je bil pribočnik očeta Aostskega voj-
vode, ter člani vojvodovega ožjega spremstva.
Njegov osebni zdravnik dr. Borra in drugi.

Ob zaključku pogreba je general Nasi
vzkliknil v spomin na pokojnega vojvodo
in odzvali so se mu vsi prisotni Italijani.
Med venci je bil tudi venec vojnih vneti-
kov. Imel je obliko italijanske zastave in
napis: Juna-kemu, ljubljenu in nepozab-
nemu voditelju!

Nemško vojno poročilo

Letalski napad na pristanišče v Kerču — 24 sovjetskih
vlakov poškodovanih — 51 letal uničenih

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 22. mar-
ca. Vrhovno poveljstvo nemške vojske je
objavilo danes naslednje poročilo:

Na potokotu Kerču so bili odbiti ponovni
napadi sovražnika. Tudi v drugih odsekih
vzhodne fronte so bili živahni medsebojni
boji. Napadi nemških čet so bili uspešni.

Obstreljevanje vojaško važnih naprav v
Petrogradu se je nadaljevalo z vidnim učinkom.

Letala so bombardirala pristaniške na-
prave v Kerču in so posegala predvsem na
doneskega področja, v srednjem odseku
vzhodne fronte, kakor tudi južno od Ilim-
skega jezera z močnimi silami bojnih in
lovskih letal učinkovito v boje na tleh. Pri
letalskih napadih na železniške naprave je
bilo hudo zadetih 24 sovjetskih oskrboval-
nih vlakov in je bilo povzročeno veliko opu-
stošenje na razkladalnih železniških postaj-
ah. Včeraj je izgubil sovražnik na vzhodni
fronti 51 letal.

Na fronti ob Sviru so uničile finske le-
talske sile 20. marca sovražnikovo motor-
izirano kolono.

V severni Afriki so bile angleške čete pri
poizkusu, da bi vdrele v nemško-italijanski
postojanke, odbite. Z bombami in strelnim
orožjem je bilo uničenih več angleških
oklopnih izvidniških voz in tovornih avto-
mobilov, dve bateriji onesposobljeni za boj,
več letal pa so poškodovanih na tleh.

Na Malto so napadali močni oddelki nem-
ških bojnih letal ves dan vojaške naprave
na otoku. Pri tem so bile hudo zadete le-
talske naprave v La Veneziji, 6 angleških
letal je bilo uničenih na tleh, 4 nadaljnja
letala pa so bila sestreljena v zraku.

Na Sredozemskem morju je napadla
nemška podmornica močno zavarovalno an-
gleški konvoj in je potopila pred Tobru-
kom rušilec razreda »Jerrisa«.

Pri operacijah proti sovražnikovim voj-
nim in prevoznim ladjam pred Cirenalko
se je posebno odlikovala podmornica pod
poveljstvom poročnika Krausa.

S finskega bojišča

Helsinki, 22. marca. s Finsko vrhovno
poveljstvo beleži v svojem snočnem
službenem vojnem poročilu, da je bil na
Karelski ožini odbit napad sovražnega
oddelka, ki je skušal prodreti med finske
postojanke. Na drugih odsekih tega boji-
šča je prišlo le do izvidniškega delovanja.
Na Aunuški ožini in v vzhodni Kareliji
je finsko topništvo obstreljevalo sovjet-
ske postojanke. Razdejal je več sovjet-
skih inženjerskih čet, ki so gradile utrdbe.
Sovražne patrle so bile povod pregnane.
Ob Sviru in v vzhodni Kareliji so finska
letala bombardirala in s strojnimi ob-
streljevala zbirajoče se sovražne sile in ta-
borišča. Ob Ladogi je bilo zaplenjeno so-
vjetsko letalo, ki je pristalo za fiński crto.

Ključ mrazu

uspešni nemški protinapadi

Berlin, 22. marca. s. Kakor poroča »Völ-
kischer Beobachter«, so v osrednjem od-
seku vzhodnega bojišča nemški tanki in
oddelki pehote napadli neki kraj v sov-

jetski oblasti in dovršili svojo operacijo
kljub silnemu mrazu in velikim zametom,
ki so nastali v zadnjih dneh. Po hudih
spopadih se je Nemcem posrečilo zavzeti
vas, ki so jo sovjetske čete trdovratno
branile. Uničili so pri tem okrog 50 sovjet-
skih utrdbe.

Tudi v Doneški kotlini je prišlo do sr-
ditih spopadov med nemškimi napadalnimi
oddelki ter sovjetskimi tanki in konjenico,
na vsej ostali fronti pa so bile intenzivno
na delu nemške letalske sile. Iz poročila,
ki ga je objavil včeraj »Zwölfuhr-blatt«,
je razvidno, da je neki letalski častnik, ki
je doslej dosegel že 63 zmag v zraku, v
petek sam sestrelil 6 sovjetskih lovskih
letal in en bombnik.

Silni topniški dvoboji

Berlin, 22. marca. s. Z vzhodne fronte
poročajo o silnih topniških dvobojih, ka-
kor jih doslej v vsej vojni s Sovjetsko zve-
zo še ni bilo. Tako z nemške, kakor z ruske
strani so v zadnjih tednih poslali na vo-
jišče izredno mnogo topov vseh kalibrov.

Sovjetske letalske izgube

Berlin, 22. marca. d. S pristojnega nem-
škega vojaškega mesta je bilo objavljeno,
da so sovjetske čete izgubile v petek na
vzhodnem bojišču 57 letal. Izmed teh jih je
bilo 34 sestreljenih v spopadih v zraku,
enega je sestrelilo nemško protiletalsko
topništvo, ostala letala pa so bila uničena
na tleh.

Napad na angleški konvoj

Berlin, 22. marca. d. Dodatno k včeraj-
šnjemu nemškemu vojnemu komunikuje
so bile snoči s pristojnega nemškega voja-
škega mesta objavljene še naslednje po-
drobnosti o napadu nemškega letalstva na
britanski konvoj:

V petek zvečer so nemška letala opazila
v zraku ob obali Cornwalla sovražnikov
konvoj, ki je plul v Bristolski zaliv. Nem-
ška letala so nemudoma napadla spremi-
jačo ladje in bombardirala nato tovrne
parnike v konvoju. Neki 4000tonski parnik
je bil direktno pogoden od dveh bomb po
500 kg. Takoj nato je na parniku izbruh-
nila nenavadno močna eksplozija, ki je ce-
le dele parnika pognala visoko v zrak.
Nemške bombe so nadalje pogodile še na-
daljnjo 3000tonsko ladjo v konvoju. Sodeč
po visokih strebrih dima in pare, ki so se
po bombnih zadetkih dvignili s krova, je
bila ladja zadeta v oddelek za kotle in so
morali biti kotli poškodovani. Sporedno z
napadom na britanski konvoj so nemški
bombniki uspešno napadli tudi pristaniške
naprave v Pallmouthu na Cornwallskem
polotoku.

Hudi viharji v južni Španiji

Madrid, 22. marca. d. Z južne obale Špa-
nije poročajo o hudih viharjih, ki pustošijo
v obalnem pasu in ogrožajo plovec na mor-
ju. Po včerajšnjih vestih iz Cadixa je na-
ralp večje število španskih paraikov in ladij
poiskati zavetje v tamonjski luk in sosed-
njih pristaniščih. Veliki viharji divjajo tudi
na obali španskega Maroka.

BOMBE NA AVSTRALSKA OPORIŠČA

Živahno udejstvovanje japonskega letalstva napoveduje skorajšnje
večje operacije japonskih oboroženih sil

Sanghaj, 22. marca. d. O velikem japo-
nskem letalskem napadu na letališče pri me-
stu Broome v severozapadni Avstraliji se
je še zvedelo, da so japonska letala tam-
kajšnje letališče najprej bombardirala iz
velike višine, nakar so se spustila zelo
nizko ter z letalskimi topovi in strojnimi
obstreljevali zgradbe na letališču skladišča
in letala. Ogenj strelnega orožja japonskih
bombnikov in lovcev je bil zelo učinkovit
in je bilo na letališču povzročeno hudo raz-
dejanje. Mnogo zgradb je bilo uničenih in
sttarne proge so bile na mnogih mestih pre-
trgane. Istega dne so druge skupine japo-
nskimi letal napadle tudi neko sovražno ladjo
pred Port Darwinom. O uspehu tega napa-
da se podrobnosti še niso zvedele. V so-
boto zjutraj so eskadre japonskih izvidni-
ških letal preletele razne točke v jugo-
vzhodnem delu Nove Gvineje. K pojavu
japonskih izvidniških letal pripomnjajo v
krogi vojaških opazovalcev, da se pred
vsemi dosedanjimi japonskimi vojaškimi
akcijami v posameznih predelih Daljnega
vzhoda zabeležili ojačeno delovanje japo-
nskega izvidniškega letalstva.

Bangkok, 22. marca. s. Snoči je bilo ob-
javljeno v Canberri vojno poročilo, ki pravi,
da so japonska letala znova hudo bom-
bardirala Broome in Derby v severozapad-
ni Avstraliji. Na letališču blizu Brooma je
nastalo veliko razdejanje. V Derbyju so
japonski bombniki bombardirali pristaniške
naprave. Pozneje so jih obstreljevali tudi
s strojnimi in topovi. Japonska letala so
napadla tudi manjšo ladjo pred Port Dar-
winom, skupina japonskih letal pa je bila
na izvidniškem poletu nad južnovzhodno
Novo Gvinejo.

Pomanjkanje petroleja v Avstraliji

Tokio, 22. marca. 1. Vojaški opazovalci
v Tokiju so s nasmehom sprejeli na znanje
naplhnjeno napoved britanskega in ameri-
škega tiska, da bo Avstralija služila za
oporšče veliki zavezniki ofenzivi proti
Japonski. V dokaz zavezniki tvega načrta,
ki ga japonski opazovalci označujejo za
prazne sanje, navajajo netipično dej-
stvo, da je Avstralija danes odrezana od
petrolejskih virov Nizozemske Vzhodne In-
dije in da je od Zedinjenih držav oddaljena
celih 10.000 km. Tokijski opazovalci opo-
zarjajo nadalje, da je bivši avstralski mi-
nister za oskrbo sir Frederic Ross v reviji
»Australia of today« še v juliju lanskega
leta zapisal, da s svojimi 10 milijoni galo-
nov letne petrolejske proizvodnje krije ko-
maj 10% svojih potreb v normalnih časih
ter da mora celih 90% petroleja uvažati iz
inozemstva. Če samo to dejstvo dovolj jas-
no dakazuje, da Avstralija v nobenih oko-
loščinah ne more služiti za oporišče kake
večje ofenzive proti Japonski.

Želje predsednika novozelandske vlade

Sanghaj, 22. marca. d. Predsednik novo-
zelandske vlade Peter Fraser je po poroči-
lu iz Wellingtona izjavil pred parlamen-
tom, da bi morala Nova Zelandija postati
arzenal in temelj za demokracijo na Paci-
fiku. K temu je novozelandski ministri
predsednik zelo značilno pripomnil, da je
danes naloga Nove Zelandije, ne samo sto-
riti vse, kar more za lastno obrambo v
borbi, ki divja na Daljnem vzhodu, marveč
bi se morala organizirati celo za ofenzivno

akcije. Po njegovem mnenju bi se morala

z obal Nove Zelandije pričeti akcija za
novo zavajevanje dežel, ki so jih na Paci-
fiku izgubile demokratske države. Fraser v
svoji izjavi samo ni omenil da šibke sile
Nove Zelandije za kake take akcije seveda
ne zadostujejo.

V Birmi

Tokio, 22. marca. s. Agencija Domei je
objavila vest, da so japonske čete v Birmi
že pretekli četrtek zavzele vrsto angleških
obrambnih postojank južno od Tunga, ka-
kšnih 250 km severno od Ranguna. Japo-
nska kolona, ki prodira vzdolž Iravadija, je
zavzela važno železniško križišče Leptpa-
dan na železniški progi Rangun-Prome.

Bangkok, 22. marca. s. Tukašnji radio
je objavil, da se je oddelke tajskih čet že
predzadnji petek na severozapadni meji
Taja v bližini Mahongborna spopadli s so-
vražnimi oddelki in jih prisilili k umiku.
Spopad je trajal eno uro. Na bojišču je
obležalo nekaj sovražnih vojakov.

Poostritev japonske pomorske kontrole

Tokio, 22. marca. s. Japonska admirali-
teta je objavila nove določbe o pomorski
vojni, po katerih se bo ravnala odslej v
primeru, če bodo potrebne represalije
proti angleškim in ameriškim prekrškom
mednarodnega prava. Te določbe določajo:

1. Vsi parniki, ki plujejo pod sovražno
zastavo ali z dovoljenjem sovražnih sil,
se bodo smatrali za sovražne.
2. Vsi parniki, ki ne morejo dokazati, da
plujejo pod zastavo Japonske ali njenih
zaveznikov ali pa nevtralnih sil in tudi vsi
parniki, katerih lastniki so zavzeli sovraž-
no stališče do Japonske, ter končno vsi
parniki, ki so v službi sovražnih dežel ali
opravljajo svojo službo v nasprotju z ja-
panskimi interesi, se bodo ustavili v pri-
meru, če se izkaže, da so njihovi tovari
namenjeni v luke, ki so v območju bloki-
ranega področja.
3. Znatno se poveča seznam tihotapske-
ga blaga. Med to blago se bodo odslej višele

vse vrste blaga, o katerih bi se dognalo,
da jih rabijo sovražne dežele.

4. Znatno se bo razširila kategorija lju-
di, ki jih bo mogoče aretirati ali prijeti
kot vojne ujetnike na nevtralnih ladjah.

5. Prepovedan bo sleherni brzjavni pro-
met na določenem področju.

6. Za ladje, ki plujejo pod zaščito sovra-
žnih letal, bodo izdane nove odredbe.

7. Uredilo se bo tudi postopanje s pot-
niki na zaplenjenih ladjah.

8. Zaplenjene ladje se bodo smele pre-
peljati v luke, ki so določene za njihovo
kontrolno ali za druge kraje.

9. Poveljniki japonskih vojnih ladij so
pooblašeni, da določijo postopanje, po
katerem naj se ustavljene ladje ali njihovi
tovari prepeljejo v kontrolne luke.

10. Poveljniki japonske ladje ni dolžan
sporočiti imena lastne ladje zaplenjeni la-
di ali ladij, ki se podvrže kontroli.

Japonski tisk obširno in z velikim zado-
voljstvom komentira nove odredbe o po-
morskem prometu in ugotavlja, da je so-
vražnik že med japonsko vojno s Kitajsko
pa tudi v sedanji vojni zagrešil mnogo ne-
korektnosti. Vojna je totalna in zaradi te-
ga spadajo v okvir vojnega prava tudi
blago in izdelki vsakršnega izvora. Japo-
nska je bila prisiljena revidirati norme me-
dnarodnega pomorskega vojnega prava tudi
zaradi tega, ker so radio in letalske sile
ustvarile povsem nove premise za vojno
na morju.

Preganjanje Japoncev v Kanadi

Stockholm, 22. marca. d. Po informacijah,
ki so desnele v soboto ponoči iz Ottawe,
je kanadska vlada več nadaljnjih obalnih
pasov v Britanski Kolumbiji proglasila za
vojno področje. V kanadskih poročilih je
rečeno, da bodo podobno, kakor se je to
zgodilo že drugod, prisilno izselili iz teh
krajev pripadnike tistih držav, ki so v voj-
nem stanju z Ameriko. Predvsem so tu
mlajni seveda Japonci, ki jih namerava
kanadske oblasti v večjem številu preseliti
nekam globlje na kanadsko ozemlje.

Predsednik mandžurske vlade v Tokiju

Tokio, 22. marca. d. Po sobotnem jut-
rnem obisku predsednika mandžurske vlade
Čang Čing Huija pri vodilnih japonskih
generalih, ki so sodelovali v japonskih vo-
jaških operacijah v Mandžuriji, je bil man-
žurski ministrijski predsednik nato gost
»Vzhodnozasijske lige«, ki je n'emu na čast
v hotelu »Imperial« priredila zajtrk. Nato
je ministrijski predsednik posetil mandžur-

Nemška sodba o Rooseveltovih načrtih za ustanovitev ameriške civilne milice

Berlin, 22. marca. s. Rooseveltov načrt
o organizaciji ameriške civilne milice za
obrambo kontinenta so v Berlinu sprejeli
kot tipično manifestacijo odvratnega lice-
merstva. Zastopnik zunanjega ministrstva
je v zvezi s tem izkoristil priliko, da
označi stališče Nemčije glede na politiko
Bele hiše. Izjavil je:

1. Prepričani smo, da je Rooseveltov
končni namen ameriška svetovna hegem-
onija; 2. Roosevelt je najbolj odgovoren za
vojno, on jo je hotel in izsilil. Mož, ki je
osebno ukazal prvi strel, vpije sedaj, da
je država v nevarnosti in glasno vzpodbuja
narod, naj zgrabi za orožje; 3. Za Roose-
velta je bila intervencija v vojni sredstvo,
da je lahko priklril neuspeh vojne notranje
in gospodarske politike, da se je lahko
umaknil iz zagate, v katero je zašel s svo-
jo nesposobnostjo; 4. Kar se tiče nadaljnjih
odločitev in stališča Nemčije, bo nemška
vlada upoštevala, da severnoameriški na-
rod vojne ni hotel, marveč je vojna zgolj
sad vladajočih židovskoplutokratske klike;
5. Roosevelt razpisal astronomske številke
o vojni proizvodnji in o ameriških efektiv-
nih oboroženih silah. Prepričani smo in
imamo utemeljene razloge, da smatramo,
da so vsi ti podatki o tankih, letalih, topovih
in milijonih vojakov zgolj kolosalna
bluffe. Ameriški narod se bo tega na
lastni račun zavedel; 6. Primerjati sedanjo
vojno z zadnjo svetovno vojno in izjaviti
zaključke o njenem končnem izidu, je
otročje polemično delo. Resnica je ta, da
se sedanja vojna mnogo razlikuje od zad-
nje. Vojna na dveh frontah bodo doživle
Zedinjene države same in jo bodo tudi prav
gotovo izgubile; 7. Nemčija lahko mirno
čaka na to, da se v Zedinjenih državah
ustanovi civilna milica. Če bi se pojavila
na evropskem kontinentu, bo neizbežno po-
razena.

Berlin, 22. marca d. V krogi nemškega zu-
nanjega ministrstva pripominjajo k Roose-
veltovi napovedi o ustanovitvi posebne me-
ličanske garde, da bo ta Rooseveltova garda
tepena, kjer koli se bo pač pojavila, da bi se
postavila po robu nemškemu in zavezni-
skim silam, pa bodisi to na tej ali oni celini.
Na Wilhelmstrasse so nadalje označili kot
absolutni bluff številke, ki jih Roosevelt
tako često objavlja o ameriški oborožitvi.

Nov Rooseveltov proglas

Rim, 22. marca. s. Roosevelt je izdal
nov proglas. V njem je napovedal, da bodo
6. aprila v Zedinjenih državah praznovani
dan vojske. Med drugim je v njem tudi de-
jal: »Ob tej zgodovinski uri trpljenja se

ske poslanštvo, kjer je imel nagovor na
člane poslanstva. V soboto zvečer je Čang
priredil za številne oddelke, ki so si pri-
dobili zasluge za Mandžurijo, svečan ban-
ket v hotelu »Imperial«. Tako je zaključil
peti dan svojega obiska v japonski pre-
stolnici.

Proslava 23 letnice borbenih fršijev

Rim, 22. marca. s. V proslavo 23. oblet-
nice ustanovitve borbenih fašističnih orga-
nizacij bodo priredili v vseh italijanskih
pokrajinskih mestih posebna zborovanja,
na katerih bodo govorili pripadniki prve
fašistične organizacije. Na napovedanih
zborovanjih bodo med drugimi po odredbi
Tajništva Stranke v ponedeljek 3. marca
govorili v Ljubljani Dino Benembante, v
Goriziji Carlo Maria Maggi, v Kotoru Per-
ruzzio Cappi, na Fiumu Ettore Boschi, v
Triestu Gino Gallarini.

Duce poveljnikom gozdne milice

Rim, 22. marca. d. Duce je v prisotnosti
ministra za kmetijstvo in gozdove ter na-
čelnika milicijskega štaba v Beneski pala-
či sprejel poveljnika legij in avtomobilnih
kohort gozdne milice, častnike inspektorata
za les in centralnega poveljstva gozdne
milice, ki so bili pozvani v Rim, da pre-
mejo navodila glede proizvajanja ogija in
drv. Častniki so bili Duceju posamič pre-
dstavljeni. Poveljnik gozdne milice Ekse-
general Chierici je izrazil Duceju zvestobo in
vdanost gozdne milice, ki hoče s trdno voljo
opraviiti težko nalogo, ki ji je prpadala na
področju nacionalnega odpora. Duce se je
v svojem nagovoru spomnil, da je ustanovil
gozdno milico za to, da bi Italija zopet pri-
dobila svoje gozdno bogastvo in da bi si
domovina v resnih časih zagotovila vse, kar
ji je potrebno. Opozoril je na neposredne
naloge gozdne milice v sedanjem času in je
poudaril, da se morajo njeni pripadniki
osebno zavzeti in zvesto opravljati svojo
službo v izpolnjevanju njegovih naredb.
Pri tem ne smejo izgubiti niti ene ure v
sedmih mesecih, ki nas še ločijo do pri-
hodnje zime. Duce je pozval vse prisotne,
naj sporoče njegove besede vsem svojim
sotrudnikom in sodelavcem, tako da se bo
sleheri izmed njih z vso silo in z vso
vtrajnostjo posvetili nalogi, ki je pover-
jena gozdni milici in ki spada med osnovne
naloge narodnega življenja. Sprejem se
je zaključil s pozdravom Duceju, ki ga je od-
redil načelnik milicijskega štaba.

ameriški narod vzgaja za junaško borbo
Zedinjenih držav. Njihovi pogumni voja-
ki so bili zmerom pripravljeni doprinesiti
vsakršno žrtve za svobodo. Roosevelt je
seveda pozabil obeležiti, za kakšno svobo-
do gre. O tem pričajo razne vojne epizode,
pri katerih so doslej sodelovale tudi sever-
noameriške sile. Roosevelt pravi v svojem
proglasu, da »je razočaran spritno neolaj-
nosti osnih sil«. Ali je morda pri tem me-
ni, da bodo osne sile tako delikate, da se
ne bodo dotaknile ladij, ljudi in ozem-
lja zvezdane republike? Bržkone je menil,
da bo na ta način našel pravi razlog za
proslavo ameriškega vojaškega junaštva,
za katero naj bi bil ameriški narod na ne-
srečo prav zaradi njega posebej vzgojen,
toda dejansko se za nap

Kdo je kriv?

Prebivalstvo Ljubljane in vse Ljubljanske pokrajine stoji pod globokim dojmom dogodkov, ki se pri nas odvijajo. Pred vojnim sodiščem so padle tragične obsodbe mesto samo pa je bilo prizadetih z ostrimi varnostnimi ukrepi, ki so globoko posegli v njegovo gospodarsko in ostalo javno življenje, a tudi v usodo mnogih rodbin. Ljudje se pri tem nehoti spominjajo razmer, ki so vladale pri nas še pred nekaj meseci, ko se je zdelo Ljubljanski pokrajini najbolj mirni slovenski kotiček. Pod zaščito Italije, se je moglo po katastrofi, ki je zadela slovenski narod, v tej pokrajini čuvati slovensko duhovno in materialno življenje. Ko se sedaj ljudje vprašujejo, kako so mogli nastati spremembe, ki so povzročile v naši državi povsem novo položaj, se jim bolj in bolj razodeva spoznanje, da mora prebivalstvo nositi posledice za lahkomišelnost in brezvestnost prejšnje ljudi, ki si drzno uzipirajo pozicijo osvobodilcev naroda. V resnici pa so njegovi uničevalci.

Že pred vojno je bila komunistična stranka izpreda tudi v Sloveniji svojo podzemsko mrežo. Njeni organizatorji so se vezali v tajni dunajski centrali, ki jih je vzgajala v duhu onega trockizma, katere mu so vsi nacionalni ideali »zabavali in sramotili in ki mu je edini cilj komunistična diktatura na razvalinah današnje kulture in civilizacije. Ti komunistični agenti se zato tudi niso zmenili za slovenski narod in njegovo svobodo vse do izbruha vojne s Sovjetsko zvezo. Komunistom med Slovenije je njihova diktatura neprimerno važnejši cilj, kakor pa dobro naroda.

Nši komunistični voditelji seveda dobro vedo, da predstavljajo v ljudstvu le neznatno manjšino, toda niso se zaman učili komunistične taktike. Sistematsko so označevali zlasti dvojce: da se vojna že nagiba h koncu in bo trajala kvečemu še par mesecev ter da se v Ljubljanski pokrajini brez težjih posledic voditi tako zvana »neposredna akcija«. S preizkušeno komunistično taktiko so res zapeleli tudi mnogo dobrih Slovencev na obupno pol brezkostrnih žrtev, toda komunistom ne gre za narodne interese, oni vršijo v svojem območju le vlogo uničevalcev po znsem receptu: »Čim slabše, tem bolje! Da bi v širokih ljudskih slojih že v kaki zatrti prirodni reakciji, proglašajo sebe za edino legitimirane predstavnike naroda, vsakega preudarnega in odgovornosti se zavedajo česa Slovenca, ki jim noče in ne more slediti, pa za izdajalca in plačanca. Vsa sredstva so jim dobra, od krivičnih obrekovanj in fantastičnih izmišljotin do zahrbitnih umorov. Vse to delajo z namenom, ustraševati ljudi in jih spraviti pod terot svoje klake, ki hoče očitno zasledovati svoje cilje, pa naj pri tem duhovno in materialno propedejo tudi zadnji Slovenci.

Politika Visokega Komisarja je bila od vsega začetka ta, da v prebivalstvu Ljubljanske pokrajine vzbudi zaupanje ter postavi odnose med ljudstvom in italijanskimi oblastmi na osnovno medsebojno lojalnosti. To visoko državniško stembienje, ki je imelo glavni cilj, da naši pokrajini prihrani mnoge žrtve vojnega časa, so hoteli komunisti za vsako ceno razderiti.

Se posebej so komunisti stremeli za tem, da pokvarijo odnose med italijansko vojsko in domačim prebivalstvom. Od prvega dne okupacije je italijanska vojska v naših krajih nastopala ne le kot oborožena sila velike države, temveč tudi kot predstavnica viteških in kulturnih tradicij velikega naroda. Spoštovali ni le osebnost lastine našega človeka, temveč tudi njegove običaje, njegove in njegove rodbine dostojanstvo in čast. Naše ljudstvo je to dobro občutilo, komunisti pa so storili vse, da bi to rtmrje temeljito pokvarili. Začeli so se napadati na posamezne vojske in vojaške straže. Resnične vojaške škode seveda ni bilo, toda dosežen je bil njihov cilj: Italijanska vojska je bila postavljena pod vtis, da vračajo Slovenci nieno korektnost in naklonjenost z nelojalnostjo in zahrbitnostjo. Komunistične račune pa morajo plačevati vsi prebivalci...

Pologoma spregledujejo tudi oni, ki so se dali dosedaj slepti od brezvestne, na navzven in nepoučenosti nekritičnega človeka preračunane propagande. V vsaki slovenski rodbini se danes pretresa vprašanje: Komu koristi taka politika? Komu more biti na tem, da brez haska upropača življenje, svobodo in imetje slovenskega človeka v Ljubljanski pokrajini? Ali ni že skrajni čas, da se napravi konec samorilski taktiki neodgovornih elementov, ki se igrajo z življenjem in svobodo slovenskega človeka, s srečo slovenske rodbine, z eksistenco slovenske kulture?

Nesoglasja med avstralsko in londonsko vlado

Rim, 22. marca. s. Agencija Reuter je objavila v poročilu iz Washingtona besedilo izjave, ki jo je podal avstralski poslanik Casey: Menim, da bi ne zanimali javnosti razlogi, ki so me dovedli do tega, da sem sprejel Churchillov predlog o mojem imenovanju za ministra za Srednji vzhod. Razpravljaj sem o tem vprašanju z vseni onlini, ki so mi lahko dali dobre nasvete in vsi so mi izjavili, da je bilo moje imenovanje zaradi splošnega interesa povod dobro sprejeto. Če bi bil mislil, da bi bili avstralski interesi v tem primeru prizadeti, ne bi bil imenovanja niti za trenutni jemal vpoštev.

Stockholm, 22. marca. s. Kakor poroča »Dagens Nyheter« v poročilu iz Londona, je bil Casey imenovan za ministra za Srednji vzhod deloma zato, ker si je Churchill poskušal znova pridobiti simpatije Avstralije, kar se mu je pa popolnoma ponesečilo, deloma pa zaradi tega, ker je Roosevelt želel, da bi Casey na Srednjem vzhodu koordiniral angleške in ameriške interese. »Manchester Guardian« opozarja, da je bil Casey svoj čas član Menziesove vlade, zaradi česar ne uživa simpatij sodanega Curtinovga kabineta. V tem tiči tudi vzemirjenje, ki je nastalo v Avstraliji sprčo Caseyvega imenovanja za člana angleškega vojnega kabineta in ministra za Srednji vzhod.

Huda zima na švedskem

Stockholm, 22. marca. s. Poslednji mežni viharji v pokrajini okrog Malmöja in Göteborga so zelo otežkovali oekbro prebivalstva z življenjskimi potrebščinami. Nekaterim izoliranim krajem je došla smanjalo živil. Zaradi tega so bila oblasti prisiljene organizirati oekbro prebivalstva z letali. Sedaj prevaža okrog 20 velikih bombnikov živež v te kraje.

Ljubljanska nedelja

Ljubljana, 22. marca. Naglo teče čas. Še nedavno smo tičali v snegu in mrazu, zdaj pa je že prišla tiha nedelja. Ozračje je še ohlajeno. Toda na evetljenem trgu pri trmstosti so dan na dan na ponujo ljubezne znanilke pomladi, mačice in razno zgodnje cvetje, oljke in butarice. Gledališka koncertna sezona je še vedno živahna. V Taliji sta pritegnili zanimanje stalnih obiskovalcev dve premieri. V soboto zvečer se je predstavil Veseli teater s svojim 17. sporedom, v Narodnem gledališču pa je mladino razgibala ponovna vpriizoritev Golieve igre »Jurček«, ki je prišla po več letih premora to nedeljo popoldne znova na oder.

V Veselem teatru

Božo Podkrajšek se trudi s svojo gledališko družnico, da vzdrži ravnotežje v repertoarju in da teden za tednom tudi več ali manj stalnemu občinstvu nekaj veselega razvedrila. Ta naloga se mu posreduje obnaša, najal posamezni sporedi niso vselej na tistem višku, ki so ga že desegle posamezne predstave. V ostalem pa smo v »Jutru« že nekajkrat omenili, da so zastran humorja okusi Ljubljancev močno različni. Tam, kjer posamezniku ne zatrepeše mišica, se nekateri sproščajo s smehom, da jih je veselje opazovati. Zlasti ženski svet je hvaležen, za različno situacijsko komiko in za posrečene dvopte.

O 17. programu Veselega teatra lahko zapišemo, da je ustrezljiv, čeprav ne prinaša samih izbranih biservov. Občinstvo, ki je pri premieri zadovoljivo zasedlo dvorano, se je — navajeno stalnih, marljivih in prijetno učinkujočih članov ansambla — dobro zabavalo. S toplim priznanjem je pozdravilo zakonca Gorinška, ki sta se takoj uveljavila kot dve zanesljivi novi opori Veselega teatra. »Rodovnik« je šaljiva enodejanka z romantično humorom nastrojem, je zamrniva po zasnovi in učinkovita po izvedbi. Poleg gospodične Remčeve ter gg. Verdonika, Koviča in Potuška se je tu zlasti uveljavila ga. Gorinškova s prijetnim nastopom grofice, kramljuje v jeziku Primoža Trubarja. Pevska sila o mili huncici ni bogve kaj silna umetnina ne v besedi ne v notah, toda gospodična Kovačeva in g. Gorinšek sta ji pripomogla z lepim petjem do uspeha. »Sramežljivi ženine« je enodejanska burka, kakršnih gre ducat čez vesele odre v mestu in na deželi; med smeha željnim občinstvom nikoli ne zgrešijo učinka. Sramežljivi ženine je seveda g. Verdonik, njegova mati je ga. Gorinškova, nevesti pa sta gg. Remčeva in Kovačeva, obe prav zali in fletni, g. Pavle Kovič se je spet dobro znael v vlogi poroke željnega vdovca. Nato je stopil pred oder Danilo Gorinšek. Posrečena maska prijeten organ, dosti duhovito igračkanje s tujkami — vse to v enem mu je pridobilo simpatije, ko je razlagal težave s svojim milijonem, pridobljenim v »klasisti« loteriji. V pevski silki »Pri tenisu«, ki je morda fragment iz kake operete, so nam zapeli gg. Kovačeva, ga. Gorinškova in g. Kovič, ob spremeljevanju klavirista, (orkester Bojana Adamiča je tokrat izostal). Za posrečen konec je poskrbel šolajorga »Muteec«, kjer je z likom nervoznega maioneščana v zobozdravnikovi čakalnici odnesel spet levji del Danilo Gorinšek, z dobro igro pa so pri-

pomogli k uspehu še Pirnat, Verdonik in Potušek. Konferiral je med posameznimi točkami Božo Podkrajšek in je z nekaterimi kreptimi dvopti vzbudil prav dobro voljo.

Poraba medu v Ljubljani

Od leta do leta narašča v Ljubljani poraba medu. Leta 1939. je bilo uvoženega 28.840 kg, l. 1940. že 33.875 kg, lani pa kljub slabi letini 48.617 kg.

Upajmo, piše urednik »Slovenskega čebelarja«, da se bo konzum tudi v bodočih letih tako stopnjeval. Potem ne bomo več v skrbeh, kam ob dobrih letinah z blagom. Spom-njam se časov, ko Ljubljanci niso poznali drugega medu kakor ajdovca. Da bi kdo redno užival med — Bog nas varuj, to bi bila velika potrat! Samo ob praznikih za medene potice in pri kakem hudem prehladu so ga poznali. S prvimi steklenicami s točenim medom sem krošnjari po Ljubljani od Poncija do Pilata, preden sem jih spetal tucat po 1 kg. Delikatesar Stacul jih je potem šel v izložbi skoraj leto dni, preden so ime v denar. Odnehal pa nisem in krog kupcev je naraščal od leta do leta. Ljudje so bili do »novega« medu strašno nezaupljivi. Poznali so samo strd in med v satju, ki pa si ga lahko dobil samo jeseni pri svečarjih, ali pa pri kmetih na trgu. Za 5 kr so dali že lepo rezino. Namesto v papir jo je prodajalca zavila v list od zelja, kar je bilo tiste čase tudi za surovo maslo običajno.

Kaj je točen med, nihče ni vedel. Tako blago je bilo »sumljivo«. Nič ni zaleglo, če si še tako zgornovo dokazoval, da je edino točen med resnično čist in na higijenični način pridobljen, nezaupanja se ljudje dolgo niso mogli otresti. »Želzna srajca« velja tudi za oči! Marsikdo mi je tožil, da dobre strdi nikjer ne more dobiti. Vsaka se pri kuhi zelo peni in izmetava »mokos«. Priliko sem porabil in razložil, da pene niso moka, marveč večinoma sok zalege, ki jo medičari sprešajo z medom vred. Ravno poudarjanje tega je najvde zalego, da so ljudje nehali kupovati »strd« in začeli segati po točencu. Sedaj je narobe: strd je v očeh konsumentov sumljiva, tekoč med pa pristen...

SPORT

Važen dan v borbah za točke

V XXI. kolu tekem za nogometno prvenstvo Italije so bili pomembni nastopi vseh kandidatov

Nogometno prvenstvo tekmovanje v diviziji A, ki zdaj prehaja v zadnjo in odločilno tretjino, se je obrnilo tako, da velja zdaj zanimanje za nastop slahernega udeleženca. Najmanj pestra je bila v včerajšnjem XXI. kolu ona partija, ki so jo igrali trenutno vodilni Torinci na domačih tleh za Napoliem, od katerega se jim pač ni bilo treba bati nobenega presenečenja. To se pravi, da je Torino imel že v naprej obe točki v žepu in se je čutil dalje sigurnega v vodstvu tabele, tem bolj, ker sta njegova zasledovalca na poznejših dveh mestih imela precej težje in negotove naloge. Tako je Roma morala na mejdav in Milano proti istoimenski enajstotici in tudi Venezia je imela — čeprav na svojih tleh — za nasprotnika poletno ekipo Juventusa, ki je še pred nekaj tedni vrtila najmočnejša moštva, kakor je hotela.

V ostalem pa se je negotovost izidov včerajšnje nedelje raztezala tudi na vse nižje plasirane kandidate v tej diviziji. Genova je morala v Bergamo in prav nič čudno bi ne bilo, da bi ji Atalanta zaigrala kaj takega, kakor je pred kratkim storila s Torino. Bologna je šla na pot v Trieste, toda tudi za bivše prvake ta stvar ni bila dobljena čisto gladko, ker so Triestinci, če sklepamo po nastopu zadnje nedelje, spet povežali svoje vrste in se bodo skušali uveljaviti vsaj za domačim plotom. Lazio je na svojem igrišču sprejel enajstotico Livorna in je verjetno uspel proti njej, toda prorokovati bi tudi za to tekmo ne kazalo nič gotovega. Da je silka popolna glede neizvestnosti, je treba končno omeniti še zadnja dva para, in sicer Fiorentino in Ambrosiano v Firenci ter Ligurio in Modeno v Genovi, o katerih tudi nihče ne bi mogel reči v naprej kar tako, kdo je prišel do uspehov in kdo ne.

Zaradi boljše preglednosti navajamo razpored včerajšnjih tekem še enkrat, in sicer takole:

v Firenci: Fiorentina - Ambrosiana (prva tekma se je končala z 1:0 za Fiorentino), v Romi: Lazio - Livorno (2:1 za Livorno), v Genovi: Liguria - Modena (1:1), v Torinu: Torino - Napoli (0:0), v Triestu: Triestina - Bologna (2:0 za Bologno), v Bergamu: Atalanta - Genova (1:0 za Genovo), v Veneziji: Venezia - Juventus (0:0) in v Milanu: Milano - Roma (2:0 za Romo).

V diviziji B je bila včeraj Padova ona enajstotica, na katero je bilo obrnjenih največ oči. Zadnjo nedeljo je zmagala v Vicenzi in hudo prevrjala račune vseh, ki so vajeni živeti brez senzacij. Včeraj je Padova sprejela nasprotnike doma in sicer moštvo iz Udina, od katerega bo verjetno spravila ves izkupicek. Ker sta njena neposredna tekmeča, in sicer Bari in Vicenza angažirana za nedeljo izven doma —

Pomota

svetovne rekorderke

Ragnhild Hvegar je mislila, da bo zrušila še en rekord, toda...

Vsak se lahko zmoti in včasih se to primeri celo takemu, ki brani same svetovne rekorde ali celo predstavniku nežnega močnega spola, ki je doba iz Danske in se lahko ponaša z 42 svetovnimi rekordi v plavanju. V mislih imamo svetovno rekorderko Ragnhild Hvegar, ki se je nedavno tega spravila na izboljšanje svojega svetovnega rekorda na progi 500 yardov svoto in se pri tem temeljito — zmotila. Pred petimi leti je Ragnhild dosegla na enak progi čas 5:57.9 in takrat je bila ta znamenka vpisana med še zmerom veljavne svetovne rekorde. Ona sama se je med tem mnogo izboljšala v formi in čisto po pravici je bila zdaj že prepričana o tem, da bo pri tem poskusu zabeležila svoj 43. svetovni rekord.

Sprva je šlo vse dobro. Na 400 m je prišla v odličnem času 5:14, toda od tod dalje so ji začele popuščati moči in končni čas, ki so ga izračunali, je bil vendarle nekoliko slabši od onega 5 let starega, in sicer 5:58.5. Ko so rekorderko vprašali, zakaj ni mogla vzdržati do konca, je izjavila, da je pri treningih za ta rekord preplavala v enem samem tednu nad 3000 m in tega je bilo preveč. Vzrok, da Hvegarjeva ni mogla izboljšati tega rekorda, je bil pač ta, da je bila preutrujena in je že preveč izžepala sile. Mladi sportniki grešijo čisto, kadar se zagrižejo v trening z namenom, da bi čim prej prišli do vrhunskih uspehov, toda kakor je videti, se tudi največji talenti zmotijo včasih, kadar ocenjujejo svoje sposobnosti.

V nekaj vrstah

Protokolo soboto so na Jasenih igrali table-tenis razni starostni igralci, in sicer vsa 12 gospodov in dam. V skupni sta-

rejših igralcev je zmagal vodja športne zveze inž. Rudenski, medtem ko je v mlajši skupini prišel na najbolje mesto inž. Hubalek. Opatovodja inž. dr. Klinar je prejel tolažilo nagrado.

Kakor piše gorenjski tednik, so imeli nedavno v Trzinu sinuarsko prireditev, in sicer slalom s Kukulnice za mladino od 10. do 18. leta. Med mlajšimi je zmagal Stanislav Schweiger, v starejši skupini pa je dosegel najboljši čas Josip Krmelj. Pri smučarskih skokih so deli med 20 udeleženci najboljšo oceno Florijanu Mikitschu. Kakor pristavlja list, je navdušen za šport v Trzinu, zlasti med mladino, zelo veliko.

Svetovni rekord v atletiki: Nemec Harbig, ki je že precej časa na fronti, se je pred kratkim odlikoval pri nekaterih akcijah napadalnih oddelkov in je bil za to odlikovan z železnim križem I. vrste.

Športno okrožje Ostrmark z Dunajem kot središčem se bo poslej po odredbi vrhovnega vodstva za telesno vzgojo v Nemčiji imenovalo Dr. nau-Alpenland.

Posnemana vredno novost so uvedli na nogometnem igrišču v južnotalijanskem mestecu Casorti. Za nogometno tekmo so namreč tamkaj namesto vstopnine v denarju pobirali prejšnje volne ali pa zavirke cigarete — v korist zbirke za ranjene in še boreče se vojske. Uspeh te akcije je bil nad vse pričakovanje lep, saj so nabrali eno samo popoldne okrog 6000 cigaret in nad 300 kg volne.

DANES KONCERT ROSSANE BOTTAI

Opozarjamo na nocojšnji klavirski koncert, ki bo točno ob pol 19. uri v veliki Filarmonični dvorani. Nastopila bo odlična pianistka Rossana Bottai iz Pise. Na svojem koncertu bo izvajala dela: Vivaldija, Chopna, Muselle, Plick-Mangiagallija in Liszta. Spored je skrbno izbran in prinaša dela najodličnejših skladateljev za klavir. Na koncert opozarjamo. Predprodaja vstopnic v knjigarni Glasbene Matice.

Promocija. V soboto sta bila na pravni fakulteti ljubljanskega vseučilišča promovirana za doktorja prava gg. Josio Vlach in Sergij Vilfan, obo iz Ljubljane. Čestitam!

Izgubljeno. Revna uradnica je v soboto opoldne izgubila 200 lir, ki niso bile njena last. Bankovca sta bila zganjena skupaj. Pošten najditelj se naproša, da vrne denar v uredništvu »Jutra« proti nagradi 50 lir.

Zaupna posvetovalnica

Vsak človek bi hotel biti srečen. Na vse načine si prizadeva najti srečo. Redki pa so tisti, ki vedo, da srečo že imajo v rokah in da je v prvi vrsti od človeka samega odvisna njegova usoda. Premnogo pa je tudi tih, ki si domišljajo, da so nesrečni, celo najnesrečnejši na svetu... In ne vedo zakaj! Kako to? Odgovor je lahek. Sami se ne poznajo.

V ponedeljski izdaji »Jutra« je najprej izhajal »Klinika za dušo in srce«, po njeni ukinitvi pa »Minuta pomenka«. Na naslov obeh rubrik je kar deževalo najrazličnejših vprašanj. Tudi potem, ko je bila ukinjena »Minuta pomenka«, se število vsakovrstnih vprašanj ni zmanjšalo. Kogar je kaj težilo na srcu, kdor ni vedel, kako bi »vkrnil to ali ono, se je zaupno obrnil na »Minuto pomenka«, da bi našel uteho. Taka in podobna vprašanja pa še vedno prihajajo v naše uredništvo, zato smo sklenili otvoriti podobno, a še izboljšano kotiček pod imenom »Zaupna posvetovalnica«.

V »Zaupni posvetovalnici« bo strokovnjak odgovarjal in svetoval samo v resnih, konkretnih zadevah osebnega značaja. Prekrovanje za bodočnost je seveda izključeno. Za odgovor je treba: Lastnoročno točno opisana zadeva, v kateri si želi nasvet; kdor želi zvedeti značaj svojih bližnjih, mora priložiti rokopiis dotične osebe. Seveda je treba navesti tudi spol in rojstne podatke dotičnega. Anonimni dopisi ne pridejo v poštev.

»Zaupna posvetovalnica« bo izhajala v ponedeljski izdaji »Jutra«. Za odgovor je treba vprašanje priložiti kupcni, ki bo uvrščen v vsako nedeljsko številko »Jutra«. Navesti je treba tudi značko, pod katero naj se odgovor objavi. Vprašanja brez kupona ne bodo upoštevana. V vsaki ponedeljski številki »Jutra« bodo objavljeni odgovori, ki bodo prispeli v uredništvo vsaj do četrtka zvečer. Vprašanja je poslati na naslov: Uredništvo »Jutra« (Zaupna posvetovalnica), Ljubljana, Puccinijeva ulica 5.

Danes smo pričeli objavljati odgovore na vprašanja čitateljev. Nekaj vprašanj smo že prešli do petka, nekaj vprašanj pa je še starih, a smo nanje vseeno odgovorili. Doselej smo na konkretna vprašanja odgovarjali pismo.

B. R. — Ljubljana. Priloženi rokopis odkriva iskren značaj, ki pa se da zaradi še prevelike mladosti in navzvenosti, zavesti na krivna pota. Od vas pa da mu doslej zagrenjeno življenje v veliki meri olajšate. Vse kaže, da se skladata. Vse ostalo pa pride samo od sebe.

BRANKO L. — LJ. Prava ljubezen se lažje vname, če imata partnerja sorodni, z vsemi vrtnami bogati duši. Zunanja lepota je največkrat varijiva — in minljiva! Zato tudi toliko razočaranj pri mladih ljudeh. Nedožne oči vidijo samo zunanost...

ANAMARIJA 22 — M. Prva ljubezen ostane v neizbrisnem spominu, kar je povsem razumljivo, ker je »prva«. Mlad človek je neizkušeni in zaupljiv, brez pomislekov sprejema vse, kar je novo. Ne vidi razočaranja, ki sledi. Ne preiščuje preveč. Našli boste sebi primerne človeka in vse bo dobro. Morda že v kratkem se vam bo tisto hudo razočaranje zdelo najlepši dogodek vaše mladosti...

VENERA — OLIMP. Vi dvoma, da je prijateljstvo med žensko in moškim možno, toda za to je treba: npravnstvene sorodnosti, razumske privlačnosti in duševne podobnosti. Vendar pa se le redkokdaj srečata taka človeka in zaradi tega tako prijateljstvo, navadno nesrečno konča. Ali pa se spremeni v ljubezen. Sicer pa malokdo pravilno pojmuje »prijateljstvo«, ki je nedvomno vredno mnogo več, kakor si sploh moremo predstavljati. Kadar se imata dva resnično rada, si navadno priznata: »Mladi dva sva predvsem prijatelja...«

BLISK 27 — Ljubljana. Vaše vprašanje ne spada v »Zaupno posvetovalnico«. Obrnite se na zdravnika, ki mu najbolj zaupate. V ostalem pa proč s temnimi mislimi in pokonci glavo!

Sama, 1942. Vaša bojazan ni upravičena. Nedvomno pa je, da ste sami krivi svoje osamelosti. Če res nečete ostati sami, morate predvsem paziti, kako živite. Zavedajte se, da okolica budno pazi na sluherni vaš korak in da je v sodbi nagla. Ne mislite ne na preteklost ne na prihodnost. Ne vsiljujte se in se ne pretvarjajte. Preprostost, prišrčnost in odkritost bodo opravile svoje.

Skrb za hčerko. 21 — N. M. Vaše naziranje ni sodobno. Tak in podobni pomisleki so že marsikoga onesrečili in, kakor vidim, onesrečujejo — tudi vas! Ali res mislite, da bo vašo hčerko-edinko osrečilo le premoženje? Pustite, naj srce vaše mlade hčerke gori za revnega, nadarjenega in poštenega človeka in bodite srečni, da je takega našla iz priloženih rokopisov je razvidno, da se bosta tudi v bodoče razumela in da bosta skupno znala premagati vsako oviro, ki jima jo bo zastavilo življenje.

Nesrečna, 25. Ljubljana. Kakor vidim, Vam življenje ni tako sovražno, kakor si sami predstavljate. Narava Vam je dala dragoceno lastnost, da podzvestno pretehtate vsak odločilen korak. Očitno ste izpregledali tudi sedaj. Priloženi rokopis izdaja človeka, ki vas v nobenem pogledu ni vreden in zato bodite srečni, da je tako. Najprej si odpočijte.

Radoveden, 20. 1942. Priložena rokopisla sta si sicer močno različna, vendar ne toliko, da se ne bi mogla razumeti. Oba sta še zelo mlada, morda premlada, da bi mogla že sedaj odločiti o svoji prihodnosti.

Bogata ali revna? Čudimo se, da so še l. 1942. možna taka vprašanja, kakršno ste zastavili Vi? Bogastvo lahko prav tako škodi sreči, kakor revščina, ali pa še bolj! Ne veste, katero bi poročili, ali tisto, ki je premožna, a vam ni všeč, ker je vihrava in ima še nekatere slabe lastnosti, ali pa tisto, ki je, kakor sami pravite, skozi in skozi poštena, a na žalost revnih staršev. In, kakor vidim, prve niti ne ljubite! Ali ste res tako slepi? Če je tako, tedaj široko odkrite oči in videli boste, česar še niste videli in vaše kolebanje se vam bo na mah zazdelo smešno in ponižujoče!

Torpedirana ameriška

tovarna ladja

Buenos Aires, 22. marca. s. Severno-ameriško mornariško ministrstvo je objavilo, da je bila ob atlantski obali torpedirana velika ameriška tovorna ladja.

Ogromna večina oglaševalcev se obrača na

JUTROV

oglasni oddetek

Berite oglaš

JUTRA

in poslužajte se jih!

Poročamo žalostno vest, da je dne 21. marca umrla naša dobra mati, stara mati, gospa

MARIJA DULAR

roj. POGAČNIK

Pogreb se bo vräl v ponedeljek, dne 23. marca ob 16. uri iz Fugljeve ulice št. 2 na mestno pokopališče v Novem mestu.

Novomesto, Ljubljana, Grosuplje, Praha, Dobruše, dne 21. marca 1942.

Zalujoče rodbine:

DULAR, DR. GROS in HROVAT

Dotrpel je naš dragi oče, stari oče, stric in tast, gospod

Franc Zajc star.

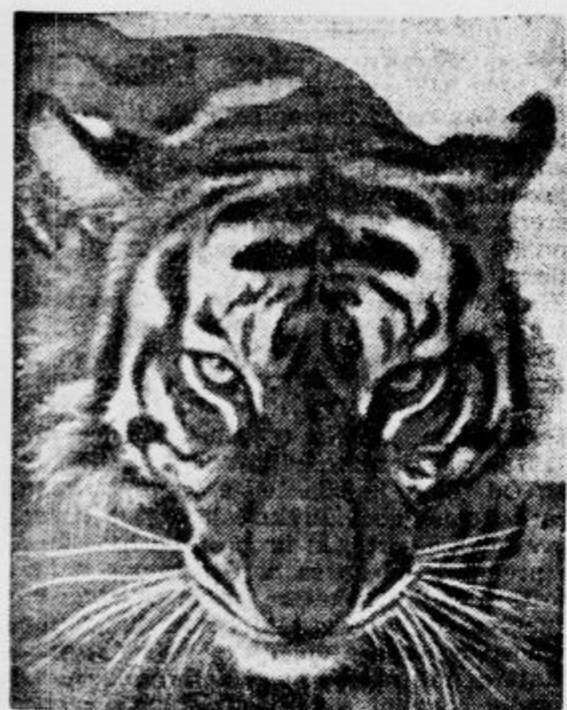
brivski mojster in posestnik

Pogreb dragoga pokojnika bo v torek 24. marca ob 4. popoldne z Zal. iz kapelice sv. Jakoba, na pokopališče pri Sv. Križu.

Ljubljana, 22. marca 1942.

Zalujoče družine: ZAJC — STANTE in sorodstvo.

So živali pametne ali neumne?

stekleni škatli, a si ni umela pomagati, kako bi prišla do njega.

Koliko zastonja živalski intelekt, tudi intelekt najinteligentnejših živali, kakor so opice, za človeškim, pričuje že samo dejstvo, da ni opica nikdar pokazala kakršnega koli znaka za začetek svoje civilizacije, kakor bi bilo na primer to, da bi zažgala ogenj v gozdu ali že zažganega skušala ohraniti tako, da bi dajala nanj gorivo.

Intelektualne zmožnosti so pri različnih vrstah živali zelo različne, a zdi se, da ima vsaka neko posebnost. Čelo šimpanza, ki ga lahko naučimo, da opravlja razna dela in da rabi pribor, ne bi nikdar umel tako dobro čuvati čredo, kakor ume na primer ovčarski pes. Ne manjka mu samo instinkt čuvanja, ki ga ima pes, marveč tudi sposobnost osredotočenja pozornosti na določeno reči. Opica se tako živahno zanima za vse, kar je okoli nje in kar se kje dogaja, da bi popolnoma pozabila na to, kar ima pes zmeraj pred očmi. Vrh tega ima opica v svojem značaju nagib k obotavljajanju in omahljivosti.

Ovčarski psi

Zanimivi so poskusi, ki so jih delali z nemškimi ovčarskimi psi. Te živali so nesporno pokazale zvitost, pazljivost in bistroumnost. Vsakemu psu so zaupali čredo 150 ovac, da jo vodi po določenih cestah, ki je napeljana preko ali mimo raznih ovir, kakor so mostovi, jarki itd. Čredi nasproti so privzeli avtomobili in drugi, deloma nalašč slabo in nepazljivo vodeni vozovi. Pes je moral pokazati, da ume voditi čredo preko ovir, da se zna izogniti vozovom, varovati ovce pred nevarnostmi, ne pustiti, da se približajo obdelanim njivam in si izsiliti ubogljivost ovac, ne da bi jim prizadejal kakšno škodo. Naposled je moral v redu pripeljati čredo v tisti hlev, iz katerega je prišla. Vse te naloge se zahtevajo od ovčarskega psa in v celoti lahko rečemo, da jim je tudi kos. Ovčarski pes kaže pri izvajanju svojega »poklica« vse vrojane moči na njegovi strani, kar se je naučil v teku svojega obstoja. Najboljši dokaz njegove inteligence je prav v tem, s kolikšno vestnostjo izvršuje vse svoje dolžnosti.

Skušnje z mravljinčarjem
Poleg teh živali, ki kažejo neke sebi pri-

Med sanjami in vsakdanjostjo

Pod tem naslovom je objavil znani nemški tehnik »Das Reich« v svoji zadnji številki z Osla o »Norveški na delu«, iz katerega posnemamo nekaj podrobnosti iz obiska v neki tvornici v starem delu norveške prestolnice.

Okna v pritličju tvornice so zaprta z železnimi roloji. Po ozkih stopnicah te peje pot navzgor k uradu in sobi tako zvanih »disponentov«, kar pomeni zelo iznajdljivo ime za oba lastnika podjetja, dva brata, ki sta tvornico mila in sveč prevzela po svojem očetu. Izvoz ribjega olja v vse evropske države je bil nekoč glavni; kupčiji predmet. Od tega pa ni nič več ostalo. Iz umetno pridobljenega olja in dodatnih surovin, ki prihajajo iz Nemčije, izdelujejo sedaj vojno milo »B«, ki vsebuje do 20 odstotkov maslobo. Proizvodnjo tega vojnega mila in sveč sedaj tako forsirajo, da izkoriščajo tudi del odpadkov. Delavstvo je ostalo v celoti nameščeno. Vsak državljan prejme po eno »B« milo na mesec, sveče pa samo tam, kjer ni električne razsvetljave.

Oba lastnika me vodita po podjetju. Najprej nekoliko zadržano, kasneje pa vse bolj odkrito mi pripovedujeta o svojih težavah. A tudi o tem, kar jim nudi zadovoljstvo in zadoščenje v njunem podjetju, zlasti o prizadevanjih, da bi svojo tvornico prilagodila potrebam časa, obenem pa vsestransko skrbela za svoje delavstvo. Že v mirnem času sta kupila posebno skladišče živil, v katerem so se med tem nabrale velike količine krompirja, rib in konzerv. Čim nastanejo težave v oskrbi, prejemajo delavci, kar potrebujejo, iz te zaloge. Preteklo zimo je vsak posamezen delavec prejel iz zaloge svojih gospodarjev naslednje količine blaga: 25 kg slanin rib, 20 kg suhih in drugih rib ter še več konzerv in ribjega olja in tudi okoli 100 kg krompirja, ki ga je v Oslu seveda le zelo malo.

Moški zasluži v tej tvornici od 70 do 80 kron na teden, delavke pa približno polovico te vsote. Razen tega da podjetje svojim delavcem po pogodbi po dve delovni obleki na leto brezplačno. Delavce odplačuje od svojih prejemkov naslednje tedenske datjave: 2,85 krona za bolniško zavarovanje, 2 kroni za zasebno zavarovanje in 1,05 krona za delavske namene. Stanuje kje v okolici Osla v kakšni manjši koči in goji doma kunce ali kaj podobnega. Po vseh odtrganih in izdatih ostane vsakemu delavcu približno toliko, kolikor potrebuje za živila.

INSERIRAJTE V „JUTRU“!

doetnoje ravščino in neka nenavadna tajinstvenost sta jo obdajali. Bil sem prevzet... Pri vsem tem so modri misli osvetljevali moje možgane: ali bi mi mogli skromni dohodki dovoliti, da bi si ustvaril v zakonu zdravo življenje, ki je temelj razumevanja in sloge, ljubezni, da, toda pozneje, ko bi se bilo prvo navdušenje skladilo v stiku z vsakdanjim življenjem, ali ne bi zavladalo demarno vprašanje in zrušilo vse lepo, na mehki bregovine stavbe?

Bil sem med dvoma ognjema in nisem vedel rešitve iz svojega čustvenega vračanja. Tako je minilo mnogo časa. Moral sem se odločiti, kaj če ne, mi je grozilo, da ostanem kakor Buridanov osel.

Tedaj, ovo, nekega dne prejmem Terezino pismo, ki me presene. »Danes sem dopolnila 24 let,« mi piše, »in mislim, da je zame potrebno, da se uredim. Odvetnik Canziani mi izkazuje zmerom večje pozornosti: varujem, da ima resne namene. Kaj mi ti svetuješ, ki si moj prijatelj?«

Bilo je torej povabilo k odločitvi, zavzati se in preskočiti jarek. Z druge strani pa se je ljubosumnost vgnezdila v moje srce.

Kaj storiti? Na priložnost svoje karere brez dvoma nisem mogel upati na zboljšanje svojega demarnega stanja: moralo čez deli časa: sloje pa sem Terezo ljubil! Da, ljubil sem jo: ona je bila tomo povsem s mojimi spomini na otroška leta, snemljena me je v najtežjih in najradostnejših okoliščinah mojega življenja... Videl sem jo v

merne sposobnosti, so tudi take, o katerih ljudje splošno sodijo, da so neumne. Dejanjski se ne vemo zanesljivo, v čem se kaže neumnost živali in kje naj bi bila meja med neumnostjo in inteligenco. Kolikor vem, ni to košljivo vprašanje dokončno rešeno niti pri človeku. Vzlic temu nekatere živali v mnogih knjigah označujejo kot neumne, ne da bi za to navajali dokazov. Ljudje gredo v posameznih primerih tako daleč, da govorijo o živalih, ki da so tako neumne, da za nobeno ceno ne najdejo pri njih niti trohice dobrega. Tako zatiranje pa zahteva kar največjo previdnost, kar bo pisec teh vrstic skušal pokazati na primeru neke živali, ki jo takisto štejejo med neumne, namreč na primeru mladega mravljinčarja, ki ga je bil sam vzgojil. Manuel, tako je bilo ime tej živali, je bil doma iz Kolumbije in je v starosti nekaj mesecev prišel do rok pisca teh vrstic. Podnovi je predvsem iskal mravlje. Zvečer, zlasti če je bilo slabo vreme, je prihajal v hišo in se je naučil, da je sam hodil po stopnicah. Počasi je tudi pokazal, da pozna ljudi in prostor v hiši in se je gibal prosto po vsem stanovanju. Splazil se je skozi vsaka odprta vrata. V eni izmed sob je bila zanj vedno pripravljena skatla s slaščicami in sadjem. Če je hotel priti v to sobo, je imel dve poti: ena je vodila naravnost s hodnika, druga pa skozi druga vrata in širšo sobo. Manuela ni ta ovinek nič oviral: poglavitno zanj je bilo na tisti skatli s slaščicami. Nekega dne pa smo skatlo prenesli v drug prostor, da bi videli, kaj bo sedaj začel. Ko je prišel na tisto mesto, kjer je skatla po navadi ležala in je ni našel, jo je takoj začel iskati. To je trajalo precej časa, tembolj, ker imajo mravljinčarji slabe oči. Naposled je vendarle iztaknil in do dobrega izpraznil. Naslednjega dne so bile slaščice na novem mestu, toda Manuel je šel najprej na stari prostor, a ko ni našel skatle, je krenil naravnost na novi prostor. Lahko bi opisali še nadaljnje poizkuse v hiši in na prostem, toda zadošča, če povemo, da je tudi mravljinčar pokazal neke duševne sposobnosti: neki pomenež in zmožnost, da se je nekaj malega naučil. Tako je razveljavil legendo, da so mravljinčarji neumne živali. Slah bi morali omejiti predsojda, ki jih imamo o živalski neumnosti in priznati, da je zelo težko razmejiti njih »neumnost« z njih »inteligenco«.

Francoski listi danes

Tržaški »Piccolo« je objavil pred dnevi zanimiv dopis iz Vichya o nakladi in političnem značaju starih in novih listov v današnji Franciji, iz katerega posnemamo nekaj podrobnosti tudi za naše čitatelje:

V Franciji je imela izgovorjena ali napisana beseda vedno zelo velik vpliv. Seveda je v tem pogledu tako glede revij kakor glede listov precejšnja razlika v primeri s preteklostjo. Francoski listi, pri čemer mislimo samo na liste v nezasedeni Franciji, so le senca onega, kar so bili pred vojno. Nekdanji veliki pariški listi so se preselili sedaj v provinco in izhajajo v Lyonu, Limogesu, Marseillu ali Clermontu-Ferrandu. Svojo nekdanjo veljavo prikrivajo čitatelju s tem, da so ohranili svojo nekdanjo obliko. Naklada vseh francoskih listov pa je sedaj zelo majhna. V tem pogledu gre prvo mesto v nezasedeni Franciji listu »Paris Soir«, ki je izrazil ljudski dnevnik, poln zanimivega drobiža; njegova naklada dosega 100.000 izvodov. Njemu sledi »Journal«, čigar naklada pa ne presega 50.000. Na tretjem mestu je »Moniteur«, ki je izrazil kraljevnega značaja, čeprav je že pred vojno imel zelo veliko naklado: sedaj se je okoristil s političnim položajem in z vezavami z Lavalom. Isto velja za list »Avenir«, čigar naklada se suče okoli 10 do 12 tisoč izvodov.

Po svojem pomenu sledi tem listom list »Action Française« s približno 35.000 čitatelji, ki se zbirajo po večini iz vrst royalistov in integralnih nacionalistov. Seznam pomembnejših listov v nezasedeni Franciji pa se zaključuje z listom »Petit Journal«, čigar naklada dosega do 20.000 izvodov. List je glasilo polkovnika de la Rocquea, bivšega voditelja tako zvanih »Ognjenih krizev«, ki so se najprej prelevili v »Francosko socialno stranko«, po razpustu strank pa v »Francoski socialni napredek«. Kot posebni kabinetni svetovalec maršala Pétaina ima de la Rocque še vedno precejšen političen vpliv.

Znani list »Figaro« se tiska danes v 15 tisoč izvodih. Njegov bivši direktor Lucien Romier je sedaj minister. Navzile svoji skromni nakladi 10.000 izvodov ima nedvomno precejšen vpliv tudi socialistični organ v vladni ljudske fronte Spinasse, ki izdaja svoj list (France Socialiste) in svojo revijo (Rouge et Bleu) tudi v zasedeni Franciji.

Daleč za vsemi temi listi so listi, ki so bili nekoč najpomembnejši, kakor na primer »Le Temps«, ki nima več kot 7000 čitateljev, ali pa »Jour« in »Echo de Paris«, ki se združena komaj vzdržujeta.

Poročila o vojnih dogodkih so v francoskih listih zelo omejena, komentarji so red-

ki, notranja polemika pa se razvija prav za prav samo med listoma »Effort« in »Action Française«. Še največjo pozornost posvečajo dnevniki raznim zanimivostim iz življenja, ne da bi pri tem strogo pazili, ali gre za aktualne zanimivosti ali ne. Nekateri listi poročajo na primer na dolgo in široko

o raznih knjigah, ki nimajo prav nobene zveze s sedanjostjo, kar velja še posebej za »Figaro«, kjer pogosto piše znani Glide, ali pa za »Temps«. Morda je v tem pomanjkanju aktualnosti eden izmed razlogov za skromno število čitateljev današnjih francoskih dnevnikov.

Stari drevesni orjaki

Sekvoja v ameriškem narodnem parku, imenovana po generalu Shermanu

Ne najdiš originalov samo med ljudmi, marveč zlasti tudi med našimi tihimi tovariši v prirodi, med drevesi in rastlinjem. Amerika, ki se rada pohvali, da je »Bogu najbližja dežela«, ima poleg raznih drugih čudovitih tudi nekatere največje in najstarejše drevesne orjake. Zlasti slovijo nekateri »primarki« iz vrste sekvoja giganta v Mariposahinu v Yosemitejski dolini v Kaliforniji.

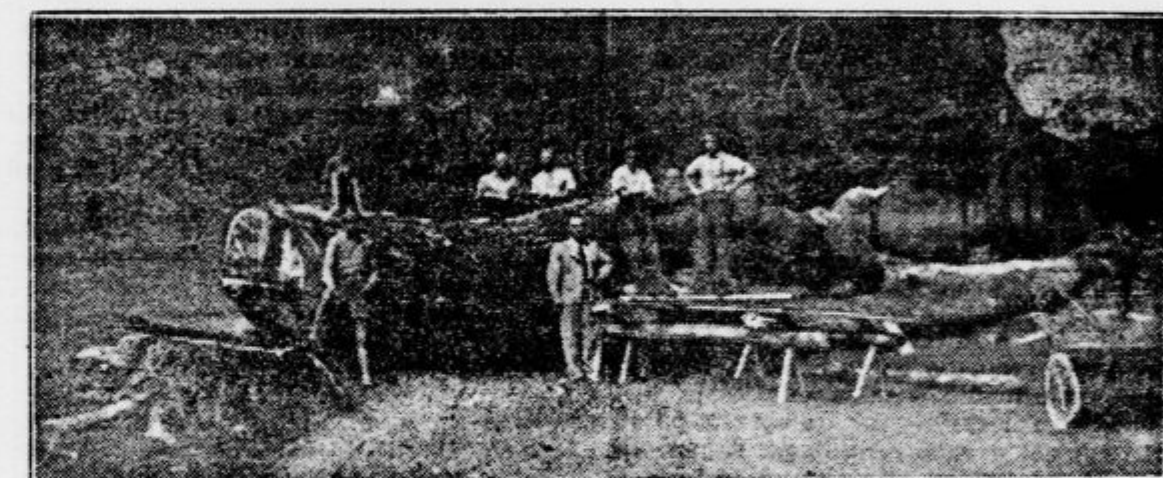
Pragovljivi po različnih tropičnih predelih skrivajo pač tudi v pogledu drevesnih orjakov še marsikatero zanimivost. Kar pa je znanih »starih grč«, se odlikujejo po

skih razbojnikov, ki so tam zborovale pre-

nekatero noč.

Enako slovijo čudovito bujni indijski grmičevci (figus elastica) na Bermudih. Deblo je nizko, toda korenine so razrasle nad zemljo kakor valovje reke in veje se razstajajo v veličastno krošnjo.

V deželi Ambo v južnozahodni Afriki je na glasu teverjeto obsežno drevo, v katero bi lahko spravili celo naselbino, če bi bilo deblo votlo, kar pa to ni, imajo na široko razpletene veje svoj paradiž opice, ki se lahko obilno hranijo s sadjem dobrotnega kruhovca.

Hrast, ki so ga podrli predlanskim v gozdu med Radmirjem in Gornjim gradom

vsem skupni to se pravi jako podobni starinski častiljivosti. V naših krajih slovijo zlasti orjaške lipe na Turjaku, na Trški gori in pri Sv. Jurju okraj Trške gore; za seboj imajo stva stoletja, one so tako rekoč edine žive pričre naše zgodovine od srednjega veka do današnjih dni. Kočevski pragozd ima tud nekaj prav zajetnih in košatih naslednjak naproti starim drevesom po drugih celinah. V Evropi sta zlasti znani naslednji veliki drevesi: Merwigova dpa pri Nordiauanu v Nemčiji, o kateri je zapisano, da je cvetela že prej, ko je bilo mesto ustanovljeno, in pa tisočletni hrast v Hasbruhu (Oldenburg), ki je še mogoč, nejši od prve, saj ima 14 metrov obsega.

Prav poseben original po svoji vnanosti je bombazni orjak v Nassauu, glavnem mestu Bahamskih otokov. Že za časa starih Bukaničev je razprostrl svojo pokrovičeljsko zeleno streho nad družbami mor-

Prav poseben kavelj je tako imenovani »banjan« v Maduri v južni Indiji. Kakor korenine pod zemljo, so se mu v teku stoletij razrasle veje v šir in bi se zaradi tega gotovo že vse odčesile od debela, če si drevo ne bi bilo znalo pomagati: poglno je z debelih vej nizdol v zemljo celo vrsto pokončnih korenin, ki so zdaj zanesljiva opora težkemu vejevju. Celotno drevo vzbuja vtis prirodnega stebričnega svetlišča. Zares čudovita domiselnost prirode!

Vsi ti orjaki imajo svojo nemo zgodovino, a s Svetim pismom je po lepi legendi zvezano Marijino drevo — orjaška silkomora — v Matarijah pri razvalinah Heliopolisa v Egiptu. Legenda pravi, da je pod tem drevesom počivala Devica Marija na begu v Egipt. Naj že bo to res ali ne — tuji obiskujejo drevo z istim zanimanjem in občudovanjem, kakor druge starinske zanimivosti v prečudni deželi ob Nilu.

Skopuh in zapravljivec

Skopuh grabi denar in dobrine zastonj vkup, zapravljivec pa oboje zastonj zapravlja.

Skopuh nima nobenega, zapravljivec ima nekoristen užitek od svojega.

Skopuh se lahko vrne na zlato srednjo pot, kadar le hoče, zapravljivec postaja vedno težje, čim delj se od nje oddalji.

Skopuh more, a redko hoče. Zapravljivec bi čisto rad, a več ne more.

Prvi si napravljiva sovražnika. Drugi si dela prijatelje, ki so hujši od sovražnikov.

Onega muči želja, priti vedno dalje. Tega kes, da je že tako daleč prišel.

Skopost je korenina vsega zla. Zapravljjanje je drevo, polno grenkih sadežev.

Skopuha razjeda skrb, zapravljivca razuzdanost. Onega poplaha na koncu strah, tega žalost.

Neredko postane mlad zapravljivec skop starček.

Zelo često pride premoženje skopih zbiralec v roke zapravljivcu in v pravem pomenu smejočih se dedičev. Kratko: vsak šparovec najde cerovca.

(J. P. Hebel)

— Hm, je dejal modrijan, ko je prišel nekega dne na izletu do planine, kjer so je pasla v ozkem ogradu krava. — Hm, kako nepravilno je vse na svetu. Tako velika žival je privezana na tako majhen prostor. Pa poglej lastovko nad mano! Ta pa lahko leti kamor se ji ljubi, ves svet je njen...

— Vraga! — je zdajel modrijan samemu sebi segel v besedo in se prijel za nos, kamor mu je priletele izpod neba nekaj toplega, mehkega...

— Vidite! — je vzkliznil fant, ki je prišel mimo in je vse videl. — Ali ni dobro, da ni bila krava?

življenja. Ona je zmedeno molčala in jaz, tudi ganjen, nisem vedel kaj reči.

— In vaša mati? jo vprašam kar tako, da bi prekinil dušiljiv molk.

— Odlila je kupit slaščice, mi prizna in še močnejše zardi.

— Slaščice? Kako neki? Pričakujete obiske? Komaj vidno se je nasmehnila.

— Obiske? Ne. Samo nekega gospoda...

— Nekega gospoda, ki vam je všeč?

Skomignila je z rameni in napravila malo jezen obraz, kakor razvajena deklica: »Oh, navihane; morala bi vas ozmerjati! Pridet se pol ure zamude in povrh na lepem padete z neba!«

Zdelo se mi je, da izgubljam glavo: »Ste me pričakovali?«

— Seveda!

Vstala je, vzela iz zabojčka pismo in mi ga pomnila. »Torej ste pozabili, kaj ste mi pisali?«

Vzajem pismo: bilo je tisto, ki sem ga namenil Terezi; zamenjal sam bil ovoj. Takoj razumem: vedenje Tereze, večerjo z odvetnikom. Vse jasno. Moja nevesta je zdej, brez moje vednosti, Lucija.

V kratkem sem se poročil s Lucijo: Usoda je bila odločila zame. Od tedaj smem blagosloviti usodo, ki me je usmerila na zame pravo pot, ki se mi je prej zdela nepravna. Podvojil sem svoje moči in dosegal izboljšanje položaja. Ali bi bil isto dosegl v udobnosti, ki bi mi bilo nudilo Terezino bogastvo? Mislim, da ne.

Mario Riva:

Igra usode

Takrat sem imel trideset let in samstvo me je pričelo težiti. Čutil sem se trudnega, brez poguma, nezmožnega novih načrtov in sanj, ki dajo moči in jih usmerijo k določenemu namenu. Vse mi je govorilo, naj bi se poročil, naj bi si ustvaril ognjišče, da bi obnovil izžubljene moči. Toda, kje naj se odločim? Dekleti, katerima bi lahko ponudil svoje srce, ne da bi se bal odklonitve, sta bili samo dve. Katera izmed njih torej? Obe — skrivnostno slovočeka srca — sta mi bili všeč. Iz dveh sicer različnih, vendar pa enako važnih vzrokov.

Prva mi je bila prijateljica iz otroških dni. Njena mati, vdova po veleindustrijcu, je bila vzgojena v istem zavodu kakor moja in zrasla sva skupaj. Očitno, Tereza mi je bila usojena: vse je tako kazalo, njen molk, njeno vedenje, domače vzraščanje, ki sem ga vdihaval v tisti hiši, kjer sem bil sprejet kakor sin...

Vendar mi nisem svobodni vzporedno z njo domišljijo: povezani smo v Usodo, z nevidnimi vezmi, ki so nategnjeni pri vsaki malenkosti.

Zato je zadostovalo, da sem enkrat smrkal videl Lucijo in že sem kolebal. Katera izmed njih je moja? Dejstvo je, da sem ljubil Terezo in istočasno tudi Lucijo! Ni bilo nikakoli dvoma: ne v moji duši ne v mojem srcu.

Lucija je nasproti Terezi revna. Poezija

„Balbia“ — znamenita obrežna cesta

Sloveča obrežna cesta, ki veže Tripolis in Cirenaike, je venomer v ospredju vojevanja v Libiji. O njeni zgodovini in njenem pomenu nam pripoveduje publicist Mario Caracciola naslednje zanimive podrobnosti:

Libijska litoranea, ali bolje: cesta Balbia, je v resnici silno dolg most čez sirtsko puščavo, da veže dve pokrajini, ki so ju narava, zgodovina in življenjske razmere ločile: Tripolis in Cirenaike. Cesta je plod genialne zamisli kvadrurnarja Balbia, ki si je zastavil za cilj, da mora postati dotedanja, na več mestih raztrgana cesta važna prometna žila, ki ima danes veliko vojaško vrednost, ker se z njeno pomočjo ustvarjajo življenjski pogoji vseh italijanskih sil v Libiji.

1600 km dolg asfaltiran trak

Da dobimo bežen vtisk Balbie, je dovolj, če pomislimo, da je sivi asfaltni trak, ki sega od Tripolisa do Tobruka in Bardije dolg okrog 1600 km, kar je nekoliko več, kakor razdalja od Milana do Sirakuz. Na prvem odseku, od Tripolisa do Homsa, Misurata in malo dalje drži skozi obiljude

Na spominskem slavalok ceste Balbie je pomolni napis: Alme Sol possis nihil urbe Roma videre maius (Blaženo sonce, na svojem potu ne uzri nič silnejšega nego ti). Slavalok je krona avtomobilske ceste, ki se vleče od Tunisa skozi Libijo do Egipta.

predele. Od Misurata ali točneje od vasi Gada teče cesta po pesku Sirte in veže po več deset kilometrov oddaljene kraje, mimo belih obcestnih hišic, zgrajenih po 40 km vsakešče v ondotnem slogu. Razen teh hišic na odseku od Misurata do Agedabie (razdalja Roma-Torino), v normalnih časih ni nobene pomoči. Od Agedabie do Bengasija nudijo zelenice prijetnejše lice. Toda dalje od malega ljubkega in danes mučeniškega mesta, tja do Tokre in podnožja Gebela je cesta speljana po skoraj puščavskem svetu, dokler ne doseže po nekaterih držnih zavojih gospodovalnega Gebela, čudovito kotlino Barce in vse valovito višavje, zoranjo z gozdnatimi dolinami, tu in tam žitnimi polji, nenavadno našim podobnimi, kjer se bogastvo zemlje druži z lepoto razgleda. Toda že v Cireni je ozemlje pusto in neobdelano, ki — izveniš, rodovitno oazo Derno — spremlja cesto s svojo rumeno enoličnostjo do Tobruka, Bardije in Egipta.

Danes je položaj seveda drugačen. Zahteve vojne so zgradile tu pa tam vzdolž brežične ceste oskrbovalne postaje z vsem potrebnim za transporte oddelkov. Se pred nekaj leti, ko še ni bila zgrajena litoranea, je nudil prehod čez Sirto več ali manj enake težkoče, kakor za časa Rimljanov, ali še prej, ko je bilo vsako potovanje sila tvegano. S takratnimi prevoznimi sredstvi (pomisliti je treba, da so prevoznih sredstev ostala več stoletij ista in da so se menjala šele v poslednjih desetletjih) je potovanje po več sto kilometrov dolgi poti, kakršna je Sirta, pomenilo sprito pomanjkanja vode, nedostatka obiljudeh krajev in ljudi, kar izjemni podvig. Prehod večjih vojaških oddelkov iz ene pokrajine v drugo je bil skorajda nemogoč. V svetovni zgodovini sta bila zabeležena samo dva prehoda, ki sta zavoljo tega omenbe vredna.

Dva prehoda čez puščavo Sirto v starih časih

Prvi prehod je bil leta 308 pred Kristom in ga je organiziral neki general Ofella, o katerem ne vemo mnogo, ki pa je moral vsekakor biti sila pogumen. Na bojnem polju se je kaj kmalu povzpelo do generala.

Italijanska vojaška straža pri vojaškem skladišču v Libiji

Uprl se je Tolomaj Lagidu in postal cirenški vladar. Toda ni bil zadovoljen z doseženim prestolom. Ko je nastopila vojna med Sirakuzo in Kartagino, se je združil z Agatoklom Sirakuskim. Ta je odločil, da bo vojno prenesel na sovražnikova tla v Afriko. Ofella pa mu je obljubil, da ga bo dohitel pred Kartagino. Organiziral je z nenavadno drznostjo prehod čez Sirto in je odrinil z 10.000 možmi, 600 konji, 100 vozovi in 300 dvovprežnimi vozički čez puščavo. Za armado se je zgornjo nadaljnjih 10.000 ljudi: emigrantov in lovov za jovo zemljo. Cele družine so šle na pot. Po dveh mesecih silno naporeni poti je Ofella dospel s svojo armado v Agatoklov tabor, kjer ga je slednji dal iz zavesti umoriti; njegove vojske, ki so bili večji del Grki, pa je uvrstil v svojo vojsko. Ekspedicija je bila končana.

Drugi prehod se je vršil 48. leta pred Kristom. Pompej je bil v Farsagliji premagan in se je zatekel v Egipt. Večji del njegovih borcev se je zbralo na Krfu okrog Katona, ki se je odločil, da bo čimprej šel v Afriko. Z močnim ladjevjem je odplul mimo Krete do rta Ficunte (Ras Aamer ali Ras Sun). Očitno je premagan Rimljan iskal najkrajšo pot do Afrike, da bi se izognil sovražnim ladjam, ki so gospodarile na Sredozemskem morju.

Najprej je zavrnil odpor prebivalstva, toda kmalu so vojski spet nadaljevali pot po morju in so se končno izkrcali v Palinuru ali Polluru (Strabone), ki je, kakor nekateri trdijo, današnja Ain el Gazala, med Bojbo in Tobrukum.

Med tem pa so Pompeja v egiptovski Aleksandriji usmrtili. Vest je v Katonovem taboru povzročila najprej zmedo. Potem pa je Katon, ki ga je odlikovala železna volja, odločil, da odidejo v Kartagino h kralju Giubi, ki je tudi bil Pompejev prišast. Treba je bilo čez Sirto, še prej pa doseči Berenice, današnji Bengazi. Od Ain el Gazale do Berenice je 400 km. Čez rodovitno višavje Barce so Pompejci dospeli v Berenice, takrat varno in sposobno pristanišče. Tu so se začeli pripravljati za prehod čez Sirto. Najprej so poizkušali po morju, a niso mogli na pot zaradi slabega vremena: viharji zaliv velike Sirte se ni iznevil svojih slavi. Zimske čase pa je v veliki meri olajšal prilike za prehod čez puščavo. Zbraljo so vse razpoložljive vozove in osle (takrat v Libiji ni

Oklopna vozila nemškega ekspedicijskega zbora na poti skozi Libijsko puščavo

bilo kamelj) za prevoz najpotrebnejšega, predvsem pitne vode. Ker so se silno bali kač, zaradi katerih je Sirta uživala strašnih sloves, so Rimljani najeli Psile, ljudi, ki so bili kačjih pikov vajeni, da jim niso škodovali in so znali take rane zdraviti.

Katon je dobro vedel, kako se ljudje boje že samega imena »Sirta«. Zato si je prizadeval dvigniti duha svojih vojščakov. Rekel jim je: »Da, vi boste morali trpeti vročino, žej, pesek, kače...; toda pogumen človek se ne ustraši težav, se jim zoperstavi, jih premaga in je drzen. Vi me boste videli na čelu odprave tudi v najtežjih trenutkih...« In tako je res tudi bilo. Po strahovitih nepravilih so po dveh mesecih dospeli čez Sirto v Lepis Magno, kjer so se mogli temeljito odpočiti.

Za Katonom ni nobena armada več poizkusila takega pohoda. Šele z italijanskim zasedbo Libije so vojaški oddelki večkrat premerili težavno pot in prodrli tudi daleč v notranjost. Po prvi svetovni vojni je italijanska armada v Cirenajki mnogokrat iskala stike z armado v Tripolisu. Toda pravi prehod čez Sirto, iz Bengasija do Tripolisa, je opravil velik oddetek vojske s težkimi vozili šele leta 1938, okrog 20 stoletij po Katonovem podvigu.

Pohod XXI. armadnega zbora

Prehod je izvršil XXI. armadni zbor. Avtomobil je dokončno premagal puščavo, velik asfaltni most je že vezal obe strani. V Bengasiju so se zbrali vsi oddelki, naker se je pričel pohod proti Tripolisu. Šlo je za poizkus: pomen litoranee za vojno. XXI. armadni zbor je imel del svojih sil v Bengasiju, glavnina pa je bila v 300 km oddaljeni Derno, 490 km oddaljenem Tobruku in 600 km oddaljeni Bardiji. Kakor za Ofellove in Katonove odprave, je bil Bengazi tudi zdaj izhodna točka. Kakor pod dotikom čarobne palice so nenadoma zrasle cele vasi: platnenih šotorov, skladišča orožja, pogonskih snovi, vode in živil.

Istočasno pa je bila v teku organizacija za oskrbo ceste. Armadni zbor je imel pred seboj 1070 km najtežje poti. Predvidevali so 120 do 240 km poti na dan. Kjer so bili preveliki presledki neobljudenega ozemlja, so brž postavili celo vasi platnenih šotorov.

Prva postaja je bila v Agedabiji, 157 km oddaljeni od izhodišča; druga na impro-

viziranem, 191 km oddaljenem počivališču; tretja 217 km dalje od druge v Sirti; četrta v 253 km oddaljeni Misurati in končno v od Misurate prav toliko oddaljeni Aziri. Kakor vidimo, sta bila dva odseka dvakrat daljša kakor normalni odseki. Pri povratku pa so bili presledki še daljši, na primer Bengazi — Derna 318 km. Kolone so brzele s hitrostjo 25 do 30 km na uro. Na vsaki postaji se je armada zalozila z vsemi potrebščinami: živežem, vodo, kurivom za kuhanje, lekarniškimi potrebščinami, gorivom za vozila, nadomestnimi deli za popravilo avtomobilov in vsem ostalim.

1300 motornih vozil je prevozilo nad 3000 km

Silno važna je oskrba z gorivom tako velikega števila motornih vozil. Sofer potrebuje samo nekaj minut za polnitev posode svojega vozila s tekočim gorivom; če pa teh »nekaj minut« pomnožimo z več sto? Če pomislimo, kolikor ur naporne vožnje so imeli vozači za seboj, ko so dospeli do oskrbovalne postaje, tedaj je razumljivo, da so bili potrebni počitka in da bi

jih dolgotrajno zalaganje z gorivom izčrpalo. Vprašanje je bilo tako spretno rešeno, da je bil 500 do 600 vozil broječ oddelček založen v dobri uri. Vsako vozilo je imelo železno rezervo živil, vode in goriva, da bi mogla posadka v primeru okvare tudi sredi puščave živeti 24 ur. Na koncu vsakega oddelka je bil oddetek za popravilo okvar, ki pa ni imel mnogo dela. Na vsej dolgi poti je nad 1300 motornih vozil prevozilo nad 3000 km — tja in nazaj — običajni pa so samo štirje vozovi!

Trinajstega maja zjutraj (1938.) je prvi oddetek zapustil Bengazi. Stiri dni pozneje, 17. maja popoldne, je kvadrurnar Balbo pregledal isti oddetek na Trgu del Castello v Tripolisu. Cela armada se je potem zbrala okrog Azize, kjer se je udeležila velikih vaj Gefare ob prisotnosti Velikanstva Kralja, nakar se je po dveh dneh počitka s se večjo hitrostjo vrnila čez puščavo do izhodišča.

Od takrat ni preteklo mnogo časa, pač pa mnogo dogodkov.

V ofenzivi in defenzivi, v dobi veselja in bojevitosti, je zmerom asfaltni trak od pristanišč dalje posredoval transporte orožja Oboroženih Sil; bila je zmerom »Litoranea« dobaviteljica energije in življenja za italijanske čete, za njihov sloves in za zmago na četrti obali.

Naloga absolventov kmetijskih šol

Novo mesto, 19. marca
Od ustanovitve tako potrebne Kmetijske šole na Grmu je lepo število naših kmetijskih fantov šlo skozi to šolo, kjer so črpali nujno potrebno znanje umnega in koristnega kmetovalstva. In vsako leto so ti absolventi ponovno obiskovali ta koristni zavod, da so se z učitelji in vaditelji posvetovali o novih pridobitvah kmetijstva, vinogradništva in živinoreje. Vsi ti naši fantje ne smejo pozabiti, da na Kmetijski šoli pridobljene znanosti niso namenjene samo njim, da jih ljubosumno čuvajo, ampak najširšim plastem naših kmetovalcev, katerim naj bi oni bili tolmači in svetovalci.

Prva dolžnost absolventov Kmetijske šole je torej, da razširjajo na šoli pridobljeno znanje med sosedi, znanci in prijatelji z lepo in koristno besedo, z lepim zgledom in vztrajnim vzpodbujanjem k napreku in večjemu blagostanju našega poželja.

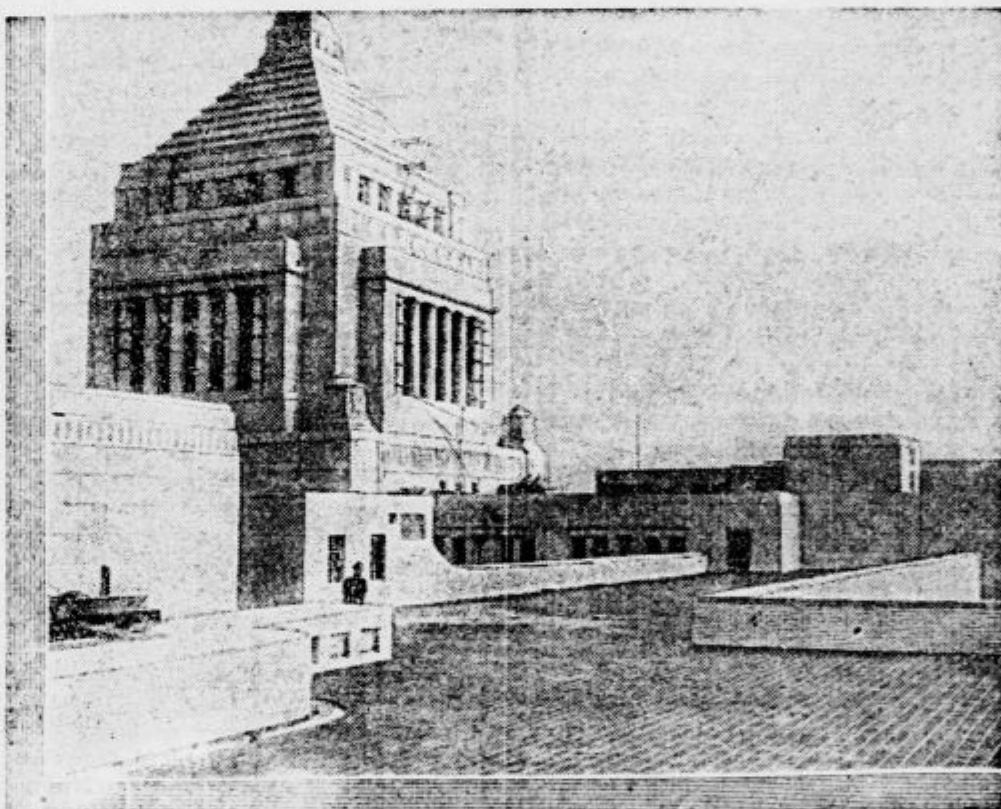
Pomlad je tu, čas za sajenje in cepljenje dreves je pred duri. Fantje-absolventi, zdaj je čas, ko je treba povabiti vse fante

iz sosesčine in jim pokazati, kako se sadno drevje pravilno sadi, kako se cepi, da gozdni divjaki niso za poseko, temveč za presaditev in cepitev. Zdaj je treba fantom iz vse vasi ali občine pokazati, kako se drevje pravilno obrezuje, neguje in gnoji. Vam veljajo besede strokovnjaka g. Flega, ki vam je znal tako lepo pripovedovati o vsem, kar je za našega kmeta tako koristno in dobro. Gotovo ste tudi čitali njegov zadnji članek o varstvu in sajenju orehovitih dreves, ki ga je ponatisnilo »Jutro«.

Povejte fantom in mlajšim gospodarjem, kakšna pasma živine je za naše kraje, kakšne prašiče naj vzgaja dolenjski kmet, kaj je dobro in koristno, svarite jih pred vsem slabim, nagovarjajte jih k poštenosti, treznosti in varčnosti!

Šele tedaj, ko boste vse to storili in tako posejali res dobro seme med naše kmetijsko ljudstvo, boste lahko dejali, da ste storili svojo dolžnost in da vaše šolanje ni bilo zaman.

Kako doživlja Japonska vojno

Japonski parlament v Tokiu

Nemški list »Kölnische Zeitung« objavlja o tem nekaj podrobnosti od svojega tokijskega poročevalca, ki piše med drugim:

Japonski narod doživlja svojo azijsko vojno z vsem srcem in vsemi čutili. Duševno doživljanje vojne prihaja do izraza predvsem v zbiranju ljudskih množic v svetiliščih šintoistične vere in v manifestacijah za japonsko cesarsko idejo. Narod doznava podrobnosti o vojni iz listov, po radiu in na razstavah. Drugo za drugim se vrste strokovna predavanja, ki prikazujejo ljudskim množicam pomen zavzetih pokrajin. Po evropskem okusu bi se nam zdelo, da je tega kar preveč, toda japonskemu narodu očitno ni nikdar dovolj podrobnosti o življenju v tej ali oni zavzeti deželi itd. Vse polno je seveda tudi vojaških in drugih strokovnih predavanj, vmes pa se slišijo nove pesmi, ki poveljujejo to ali ono orožje, ali zanimive dogodbe o junastvu japonskih vojakov. Ogromne slike prikazujejo lepoto posameznih pokrajin. Na vsem ogromnem prostoru med Amurjem in ekvatorjem ter med Iravadijem in Novo Gvinejo pa vidiš na slikah korakajočega japonskega vojaka — zmagovalca, toda, kolikšna je razlika med temi vojak! Na severu nosijo plašče iz kožuho-vine, saj se bore v temperaturi do 40 stopen pod ničlo, na jugu pa nastopajo skoro nagl. Obrazi teh vojakov na jugu izražajo ogromno veselje nad doseženimi uspehi in to veselje se nevidno preliva na japonske množice. Le na filipinskem področju ni tega veselja, zato pa je prava nepopisna radost prevzela slehernega Japonca, ko je po radiu zvedel za izredno vest o padcu Ranguna v Birmi, ki je na-

povedala, da stoje Japonci že pred vrati Indije.

Japonske zmage pa prepričujejo tudi druge azijske narode neprimerno bolj od vse sovražne propagande in sovražnih obljub ali utvar. Iz Francoske Indokine, iz Taja, z Malajskega polotoka in od povsod drugod prihajajo sama radostna poročila

o tem, kako je domače prebivalstvo sprejelo z navdušenjem vesti o japonskih zmagah. Tudi s Koreje na severu prihajajo poročila, da se domače prebivalstvo čuti sedaj bolj povezano z Japonsko kakor kdajkoli prej.

Dva dolenjska bisera

Pod tem naslovom opisuje znani sadjarški strokovnjak g. M. Humek v marčevski številki »Sadjarja in vrtnarja« izredne vrline dolenjske voščenske in masovnice, o katerih pravi, da zaslužita vse večje uvaževanje in boljše oceno, nego sta ju bili deležni dolej.

Na dolenjsko voščenko je prvi opozoril bivši ravnanec kmetijske šole na Grmu Richard Dole. L. 1887. V »Kmetovalcu« jo je opisal rajni kmetijski svetnik in množični predstojnik SVD Viljem Rohman leta 1899. Potem je bila opisana in ocenjena l. 1916. v i. letniku »Slovenskega Sadjarja«. Od tedaj je bila le še tu in tam na kratko omenjena. Prekrivale so jo razne novejšje tuje sorte, ki imajo pred njo edino to prednost, da so še bolj prikupne zunanjosti v obliki, nekatere pa še posebno po zapeljivi rdeči barvi. Po okusu in izredni sočnosti pa dosega dolenjsko voščenko majokatera, ne prekaša pa je nobena. Ker ima v sadni trgovini zapeljiva zunanost večjo veljavo nego notranja vrednost, so dolenjsko voščenko v zadnjih dveh desetletjih močno »zamenjali« s sadnih tržišč, kjer so dobile posebno veljavo predvsem lepo barvane, zlasti rdeče sorte.

Pa so se razmere zopet zasukale in prid našim voščenkam. Danes imajo to jabolko med vsemi sortami, ki prihajajo v večji množini na naš sadni trg, največjo veljavo, največjo privlačnost in zato tudi najboljšo ceno.

Seveda imajo tudi naša voščenska svoje napačne in povzročiljivosti kakor vsakašče tako dobra sorta: njena zunanost in barva nista tako vabljivi, in zapeljivi kakor n. pr. zunanost nekaterih drugih sort, kakor n. pr. Jonathan, Ontario, boskopski kosmač l. dr.; zelo je občutljiva za zunanje obiske, v shrambi koža rada poravi, zelo rahlo se drži na drevju in zato ob jesenskih viharjih močno odpada, ugodno uspeva samo v globoki, bolj težki, primerno vlažni zemlji in v zavetnih, predvsem v vinorodnih legah. Pa vse to raskape so spričlo njenega izredno prijetnega, vinski kislostnega okusa in njene znane sočnosti malenkosti, ki zlasti dandanes ne prihajajo v poštev, pa najbrže tudi v bližnji bodočnosti ne bodo nič pomisleka.

Drugi biser naše Dolenjske je hruska masovnica. To pa nahajamo na precej ožjem ozemlju nego voščenko. To je izrazito vinogradna hruska, ker jo goje že od pamtiveka po vinogradih in njihovih robovih zlasti v občinah Trebelno, Mekronog, Tržišče, St. Rupert in Skočjan. Nizave in neobdelana travniška zemlja ji ne uganjajo. Masovnica je bila prvič opisana v 3. letniku »Slovenskega Sadjarja« l. 1915. l. 1940. je bil podoben opis tudi v 27. letniku »Sadjarja in vrtnarja«.

To hrusko lahko prštevalimo k zlahtnim hruskam, ker ima krhko, raztopno meso, izredno malo sladkorja, pa prav malo kisline in črnozvine. Ko sredi septembra na drevesu dozri, se drži v shrambi komaj teden dni v svojem stanju za trg torej ni kaj sposobna, da bi jo izvršnega okusa. Zato je pa tembolj primerna za sušenje. V tem oziru je ne doseže nobena druga sorta. Lepo posušene masovnice so volne, mesnate, sladke in aker zmokve in imajo že od nekdaj med vsem drugim domačim suhim sadjem najboljšo ceno.

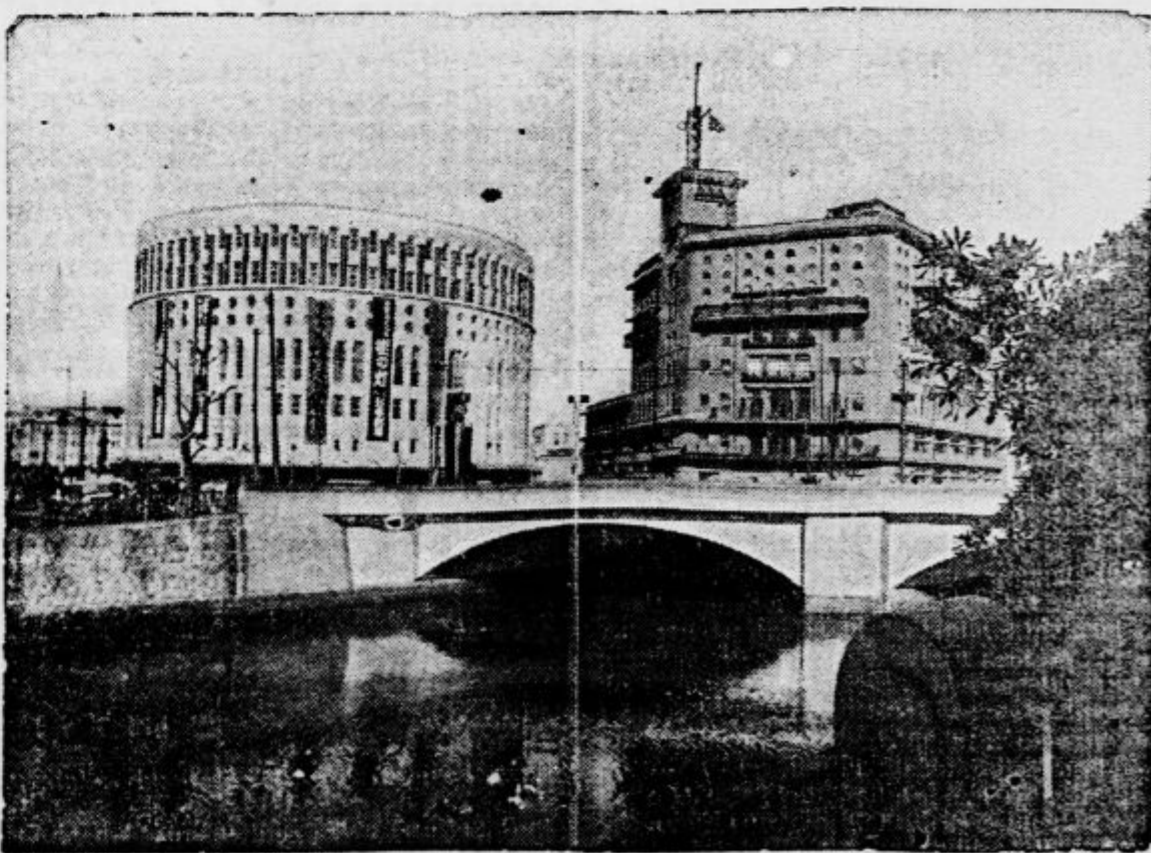
Tudi masovnica je biser dolenjske in je istotako kakor voščenska vredna, da bi jo gojili bolj vneto in v večjem obsegu širili po vseh vinorodnih predelih Ljubljanske pokrajine.

Za čim smotnejše in čim hitrejšo širjenje te naše domače hruske se nam zdi posebno važna, da poklicani činitelji poskrbe po drevesnicah za zadosten naraščaj in za preureditev starih sušilnic v sodobne sušilnice, ki suše brez dima in mnogo hitreje.

Radio Ljubljana

Ponedeljek, 23. marca

Ob 7.30: Vesti v slovenščini, 7.45: Slovenska glasba, v odmorih ob 8. Napoved časa, 8.15: Vesti v italijansčini, 12.15: Malgajev duet na harmoniko, 12.40: Komorna glasba, 13.: Napoved časa in vesti v italijansčini, 13.15: Službeno vojno poročilo v slovenščini, 13.17: Italijanske narodne pesmi pod vodstvom Petralje, 14.: Vesti v italijansčini, 14.15: Ljubljanski orkester družbe ELAR pod vodstvom Siljana, lahka glasba, 14.45: Vesti v slovenščini, 17.15: Koncert violinista Alberta Dermalja in Marjana Lipovška ob klavirju, 19.: Italijanska ura prof. dr. Stanke Lebn, 19.30: Vesti v slovenščini, 19.45: Pestra glasba, 20.: Napoved časa in vesti v italijansčini, 20.20: Komentar dnevnih dogodkov v slovenščini, 20.35: Vojaške popevke, 20.50: Vokalni simfonistični koncert pod vodstvom Olivera de Fabritia ob sodelovanju sopranistke Marije Canigle in tenorja Ferruzzia Tagliavini, 22.05: Predavanje v slovenščini, 22.15: Godba poveljstva protiletalske milice pod vodstvom Liberata Vagnozza, 22.45: Vesti v italijansčini.

Državno gledališče v Tokiu in palača velikega dnevnika »Asahie«